

(๓๑)

คำพิพากษา

สำหรับศาลใช้

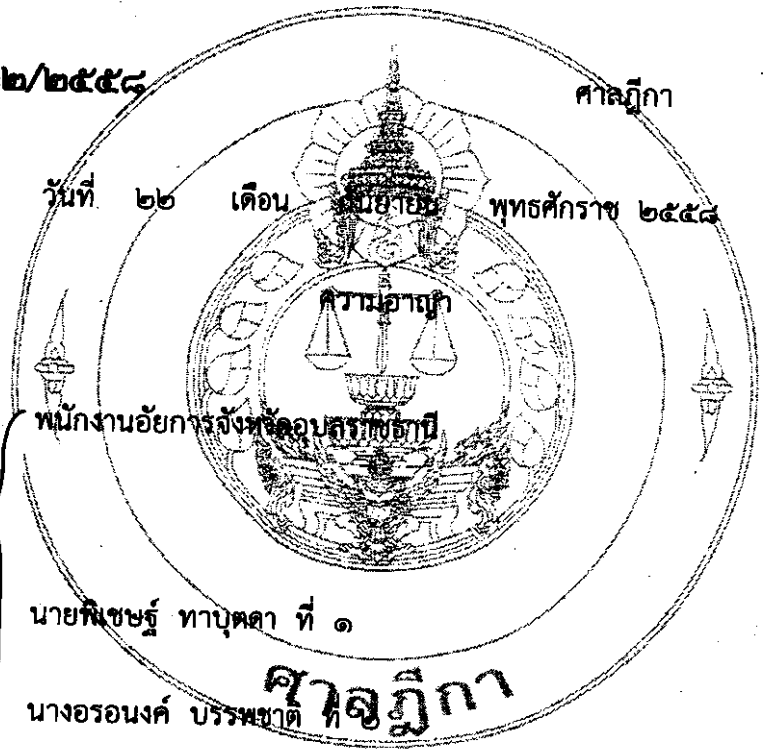

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ที่ ๑๐๙๒๒/๒๕๕๘

ศาลฎีกา

วันที่ ๒๒ เดือน มิถุนายน พุทธศักราช ๒๕๕๘

โจทก์

ระหว่าง

นายพิเชษฐ์ ทาบุดตา ที่ ๑

ศาลฎีกา

นางอรอนงค์ บรรพชาติ ที่ ๒

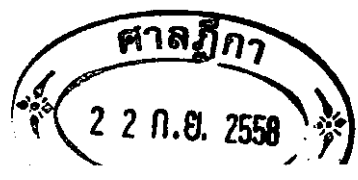
นางสุมาลี ศรีจินดา ที่ ๓

นายประดิษฐ์ บุญสุข ที่ ๔

นางสาวปัทมา มุลมิล ที่ ๕

นายสีทน ทองมา ที่ ๖

นายลิขิต สุทธิพันธ์ ที่ ๗

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใต้

๘๘
๒

- ๖ -

นายบุญเหรียญ ลิลา ที่ ๘

นายธีรวัฒน์ สัจสุวรรณ ที่ ๙

นายอุบล แสนทวีสุข ที่ ๑๐

นายชัชวาลย์ ศรีจันทา ที่ ๑๑

นายสนอง เกตุสุวรรณ ที่ ๑๒

นายถาวร แสนทวีสุข ที่ ๑๓

นายธนศิลป์ ธนทอง ที่ ๑๔

นายสุพจน์ ดวงงาม ที่ ๑๕

จำสืบเอกสมจิตร สุทธิพันธ์ ที่ ๑๖

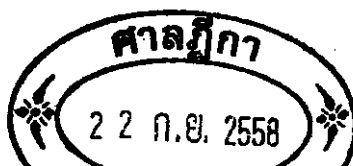
นายสมศักดิ์ ประสานทรัพย์ ที่ ๑๗

นายไชยา ดีแสง ที่ ๑๘

นายพิสิทธิ์ บุตรอำคา ที่ ๑๙

นายคำพลอย นะมี ที่ ๒๐

จำเลย

ร้ายแรง และข้อกำหนดซึ่งออกตามความในมาตรา ๙ แห่งพระราชกำหนดการบริหาร
ราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ฉบับลงวันที่ ๗ เมษายน ๒๕๕๓ ได้กำหนด
ไว้ว่า ห้ามมิให้มีการชุมนุมหรือมีผู้สมกัน ณ ที่ใด ๆ ตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป หรือกระทำการใด
อันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายในเขตที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน
ที่มีความร้ายแรง จำเลยทั้งยี่สิบได้กระทำการผิดกฎหมายหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ เมื่อระหว่าง
วันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน
ต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๑ กับพวกอีกยี่สิบคนรวมกันกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนด้วยวาจา
โดยกล่าวในรายการวิทยุชุมชนคลื่น เอฟเอ็ม ความถี่ ๙๑.๐๐ และ ๙๙.๒๕ เมกะเฮิรตซ์
และกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนด้วยวิธีอื่น ๆ ว่า รัฐบาลที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
เป็นนายกรัฐมนตรี ได้เข้าสู่อำนาจโดยไม่ชอบธรรม ญัตติปิดต่อประชาชนสองมาตรฐาน สั่งให้
ทหารฆ่าประชาชน และกล่าวหารัฐบาลด้วยถ้อยคำอื่น ๆ อันเป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริง
เพื่อทำให้ประชาชนเกลียดชังรัฐบาล และเรียกร้องให้ประชาชนไปชุมนุมกันที่หน้าศาลากลาง
จังหวัดอุบลราชธานี เพื่อกดดันให้นายกรัฐมนตรีประกาศยุบสภาหรือลาออก ซึ่งขณะนั้นพื้นที่
ในเขตจังหวัดอุบลราชธานีเป็นพื้นที่ในเขตประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรงที่ห้าม

- ๕ -

มิให้มีการชุมนุมหรือมั่วสุมกัน ณ ที่ใด ๆ ตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป หรือกระทำการใดอันเป็นการ
ยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย การกระทำของจำเลยที่ ๑ กับพวกจึงมิใช่เป็นการกระทำ
ภายในความมุ่งหมายแห่งรัฐธรรมนูญ และมีใช้เพื่อแสดงความคิดเห็นหรือติชมโดยสุจริต
ทั้งนี้ จำเลยที่ ๑ กับพวกได้กระทำเพื่อให้เกิดความปั่นป่วนและกระด้างกระเดื่องในหมู่
ประชาชนถึงขนาดที่จะก่อความไม่สงบขึ้นในราชอาณาจักร และเพื่อให้ประชาชนล่วงละเมิด
กฎหมายแผ่นดิน เมื่อระหว่างวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑๙
พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน ศาลพิจารณาคดี จำเลยที่ ๑ และที่ ๒ กับพวกร่วมกัน
ก่อด้วยการใช้ จ้าง วาน และยุยงส่งเสริมจนกระทั่ง ๓ ถึงที่ ๒๐ กับพวกโดยประกาศ
แก่บุคคลทั่วไปให้ร่วมกันกระทำความผิดที่จะกล่าวต่อไป ซึ่งเป็นความผิดที่มีกำหนดโทษ
จำคุกไม่ต่ำกว่าหกเดือน และจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๒๐ กับพวกได้ร่วมกันกระทำความผิด
ดังกล่าว เพราะเหตุที่ได้มีการก่อ โฆษณาและประกาศนั้น เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม
๒๕๕๓ เวลากลางวัน จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๒๐ กับพวกรวมกันมีจำนวนเกินกว่าหนึ่งร้อยคน
โดยมีอาวุธหลายชนิด ได้แก่ ยางรถยนต์ น้ำมันเชื้อเพลิงบรรจุในถัง ขวด และภาชนะอื่น ๆ
ท่อนเหล็ก ท่อนไม้ หนังสติ๊ก ก้อนหิน ก้อนอิฐ ลูกแก้ว และวัตถุอื่น ๆ ซึ่งอาวุธแต่ละ

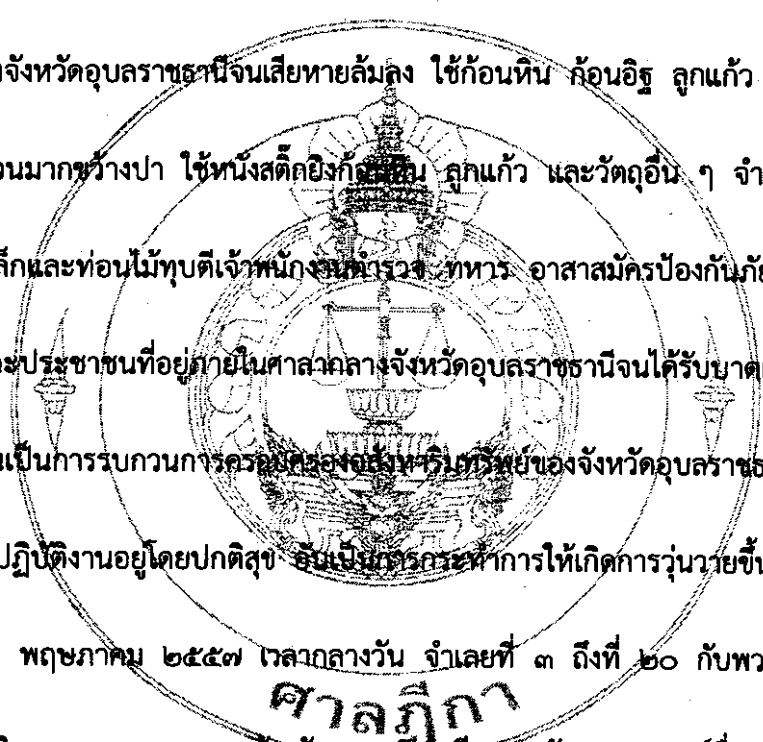
ศาลฎีกา
22 ก.ย. 2558

ชนิดมีจำนวนมาก ร่วมกันชุมนุมและมั่วสุมกันบริเวณถนนรอบศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี และกระทำการอันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายในพื้นที่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานี อันเป็นพื้นที่ในเขตประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง โดยนำเอาขบวนการยนต์จำนวนมากมาวางกองสุมกันหลายกองบริเวณหน้าประตูรั้วศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี และใช้น้ำมันเชื้อเพลิงเทราดและจุดไฟเผาขบวนยนต์ดังกล่าว จนทำให้เกิดเพลิงไหม้ขบวนยนต์ดังกล่าว แล้วใช้กำลังประทุษร้ายโดยใช้ก้อนหิน ก้อนอิฐ ลูกแก้ว และวัตถุอื่น ๆ จำนวนมากขว้างปา ทั้งใช้หนังสือตีถึงก้อนหิน ลูกแก้ว และวัตถุอื่น ๆ จำนวนมากไปยังอาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี และอาคารศูนย์สื่อสารวิทยุภายในบริเวณของศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี และไปยังเจ้าพนักงานตำรวจ ทหาร ออสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน ข้าราชการ และประชาชนที่อยู่ภายในศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี จนอาคารทั้งสองแห่งได้รับความเสียหาย และบุคคลดังกล่าวได้รับบาดเจ็บตามร่างกายหลายคน แล้วจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๒๐ กับพวก โดยมีอาวุธหลายชนิดดังกล่าวแล้วโดยไม่มีเหตุอันสมควรได้ร่วมกันบุกรุกเข้าไปภายในบริเวณของศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี อาคารศูนย์สื่อสาร และอาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี อันเป็นอสังหาริมทรัพย์ของจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นนิติบุคคลตาม

กฎหมาย และเป็นสำนักงานในความครอบครองของจังหวัดอุบลราชธานี ข้าราชการ และ
ลูกจ้างที่ปฏิบัติงานอยู่ในศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี โดยใช้กำลังโยกและผลักดิน
รั้วศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีเงินเสียหายล้มล้าง ใช้ก้อนหิน ก้อนอิฐ ลูกแก้ว และวัตถุ
อื่น ๆ จำนวนมากขว้างปา ใช้หนังสือยิงก้อนหิน ลูกแก้ว และวัตถุอื่น ๆ จำนวนมาก
ทั้งใช้ท่อนเหล็กและท่อนไม้ทุบตีเจ้าหน้าที่กรมการตรวจ ทหาร อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
ข้าราชการและประชาชนที่อยู่ภายในศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีจนได้รับบาดเจ็บตามร่างกาย
หลายคน อันเป็นการรบกวนการรวมขององค์การบริหารของจังหวัดอุบลราชธานี ข้าราชการ
และลูกจ้างที่ปฏิบัติงานอยู่โดยปกติสุข อันเป็นการกระทำการให้เกิดการรบกวนขึ้นในบ้านเมือง
เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๗ เวลากลางวัน จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๒๐ กับพวกอีกหลายคน
ร่วมกันวางเพลิงเผาอาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ๑ หลัง อาคารศูนย์สื่อสาร ๑ หลัง
รวมราคา ๗๕,๓๙๑,๑๐๐ บาท และป้อมยามในศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ๑ หลัง ราคา
๓๕๐,๐๐๐ บาท ของจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย ซึ่งอาคารศาลากลาง
จังหวัดอุบลราชธานีและศูนย์สื่อสารเป็นโรงเรียนที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน เป็นเหตุให้
อาคารทั้งสามถูกเพลิงไหม้ทำลายหมดสิ้น และเป็นเหตุให้ทรัพย์สินรวม ๑๗ รายการ

ศาลฎีกา
22 ก.ย. 2558

878
4

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๘ -

รวมราคา ๒,๕๙๙,๐๐๐ บาท ของสำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดอุบลราชธานี ทรัพย์สิน

รวม ๖ รายการ รวมราคา ๗,๑๔๔,๐๒๐ บาท ของสำนักงานคลังจังหวัดอุบลราชธานี

ทรัพย์สินรวม ๙ รายการ รวมราคา ๑,๗๙๐,๑๑๒ บาท ของสำนักงานพัฒนาชุมชน

จังหวัดอุบลราชธานี ทรัพย์สินรวม ๘๓ รายการ รวมราคา ๑,๙๓๗,๘๓๖.๘๑ บาท

ของสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัดอุบลราชธานีและทรัพย์สินรวม

๒๒ รายการ รวมราคา ๒,๖๙๓,๑๗๘.๔๗ บาท ของสำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น

จังหวัดอุบลราชธานี ที่อยู่ในอาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ทรัพย์สินรวม ๓๗

รายการ รวมราคา ๑๓๐,๗๒๒ บาท ของนางนันทิดา วงศ์สุวรรณ ผู้เช่าพื้นที่ประกอบกิจการ

ร้านค้าแพ้อยู่ภายในอาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี และอุปกรณ์เชื่อมต่อระบบเครือข่าย

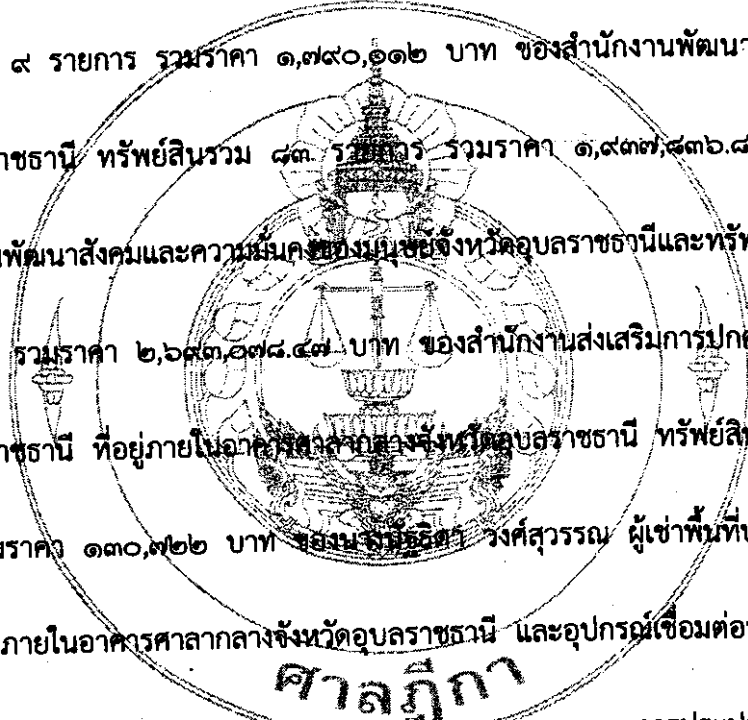
โทรศัพท์และคอมพิวเตอร์ ๑ ชุด ราคา ~~๒๐๔,๕๕๕.๐๐~~ บาท ของการประปาส่วนภูมิภาค

เขต ๘ ที่อยู่ในอาคารศูนย์สื่อสาร ถูกเพลิงไหม้ทำลายหมดสิ้น รวมเป็นความเสียหาย

ของทรัพย์สินทั้งหมดเป็นเงิน ๙๒,๒๖๐,๑๕๕.๙๐ บาท ซึ่งทรัพย์สินทั้งหมดนอกจากทรัพย์สิน

ของนางนันทิดาเป็นทรัพย์สินที่ใช้และมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ เมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓

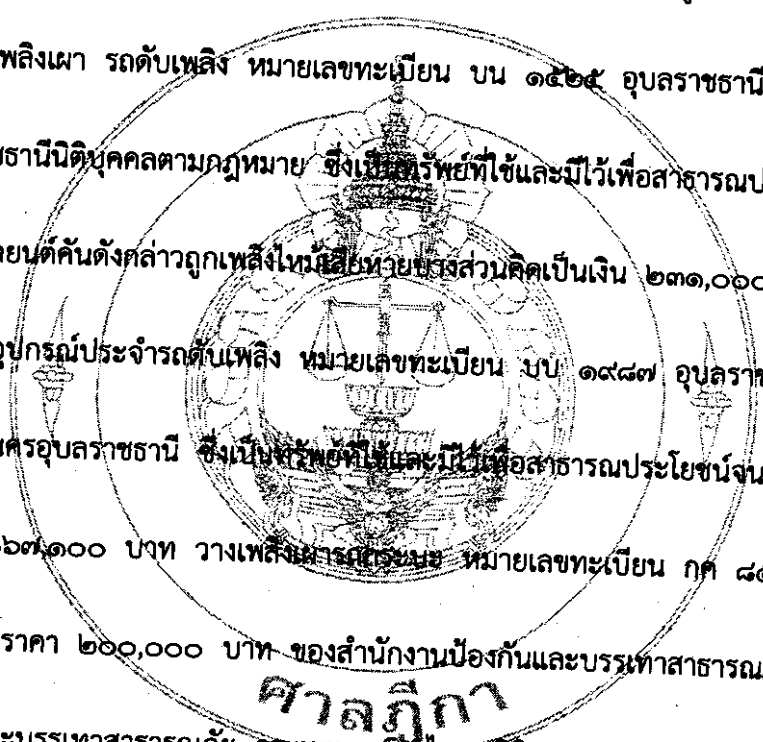
เวลากลางวัน จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๒๐ กับพวก ร่วมกันวางเพลิงเผารถยนต์ตู้หมายเลขทะเบียน

ศาลฎีกา
22 ก.ย. 2558

๑๒๒๒ กรุงเทพมหานคร ราคา ๓๐๐,๐๐๐ บาท ของนายกมล ธีระวัฒน์สุข ซึ่งอยู่
 ในความครอบครองของนายสุบัน สมสาร เป็นเหตุให้รถยนต์คันดังกล่าวถูกเพลิงไหม้เสียหาย
 ทั้งคัน วางเพลิงเผา รถดับเพลิง หมายเลขทะเบียน บบ ๑๕๒๕ อุบลราชธานี ของเทศบาล
 นครอุบลราชธานีนิติบุคคลตามกฎหมาย ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ใช้และมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์
 เป็นเหตุให้รถยนต์คันดังกล่าวถูกเพลิงไหม้เสียหายบางส่วนคิดเป็นเงิน ๒๓๑,๐๐๐ บาท
 วางเพลิงเผาอุปกรณ์ประจำรถดับเพลิง หมายเลขทะเบียน บบ ๑๙๘๗ อุบลราชธานี
 ของเทศบาลนครอุบลราชธานี ซึ่งเป็นทรัพย์สินที่ใช้และมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์เงินเสียหาย
 คิดเป็นเงิน ๑๖๗,๐๐๐ บาท วางเพลิงเผารถบรรทุก หมายเลขทะเบียน กค ๘๕๐๓
 อุบลราชธานี ราคา ๒๐๐,๐๐๐ บาท ของสำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
 กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย นิติบุคคลตามกฎหมาย ซึ่งเป็น
 ทรัพย์สินที่ใช้และมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์เป็นเหตุให้รถยนต์คันดังกล่าวถูกเพลิงไหม้เสียหาย
 ทั้งคัน และวางเพลิงเผารถตู้หมายเลขทะเบียน ม ๑๐๖๓ อุบลราชธานี ราคา ๖๕,๐๐๐ บาท
 ของกาชาดจังหวัดอุบลราชธานี กองสภากาชาดไทย ซึ่งเป็นนิติบุคคลตามกฎหมาย อันเป็น
 ทรัพย์สินที่ใช้และมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ เป็นเหตุให้รถยนต์คันดังกล่าวถูกเพลิงไหม้เสียหาย

ศาลฎีกา
 ๒๒ ก.ย. ๒๕๕๘

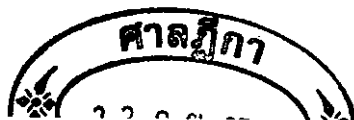
○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๑๐ -

ทั้งคั้น รวมความเสียหายของรถยนต์ทั้งหมดและอุปกรณ์ดับเพลิงดังกล่าวเป็นเงินทั้งสิ้น
๑,๓๖๓,๑๐๐ บาท เมื่อระหว่างวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน ถึงวันที่
๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวันต่อเนื่องกัน ในขณะที่พันตำรวจเอกอภิศักดิ์ เตชะคำภู
พันตำรวจเอกสมพาน มุทาพร พันตำรวจโทศุภกร ประนิทานัง พันตำรวจโทธีรพงศ์ อุตเจริญ
จำลองตำรวจวิระ นามราช เจ้าพนักงานตำรวจและเจ้าหน้าที่ทหารอีกหลายคนซึ่งเป็น
เจ้าพนักงานตามกฎหมาย นายณรงค์ฤทธิ์ เอื้อตันตริงษ์ และพลเรือนอีกหลายคนที่ได้รับ
การแต่งตั้งจากผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีเป็นอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน
(อปพร.) มีหน้าที่ช่วยเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่ กำลังร่วมกัน
ปฏิบัติหน้าที่โดยได้ห้ามปรามและขัดขวางจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๒๐ กับพวกมิให้กระทำความผิด
ดังกล่าวมาข้างต้นนั้น จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๒๐ กับพวกโดยมีอาวุธหลายชนิดได้แก่ ยางรถยนต์
น้ำมันเชื้อเพลิงบรรจุในถัง ขวด และภาชนะอื่น ท่อนเหล็ก ท่อนไม้ หนังสติ๊ก ก้อนหิน
ก้อนอิฐ ลูกแก้ว และวัตถุอื่น ๆ ซึ่งอาวุธแต่ละชนิดมีจำนวนมาก ร่วมกันต่อสู้และ
ขัดขวางเจ้าพนักงานดังกล่าวและผู้ซึ่งต้องช่วยเจ้าพนักงานตามกฎหมายดังกล่าวในการ
ปฏิบัติการตามหน้าที่ โดยใช้ก้อนหิน ก้อนอิฐ ลูกแก้ว และวัตถุอื่น ๆ จำนวนมาก

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๑๑ -

ขวางป่าใช้หนังสือถึงก่อนหิน ก่อนอิฐ ลูกแก้ว และวัตถุอื่น ๆ จำนวนมาก ทั้งใช้
ท่อนเหล็กและท่อนไม้ทุบตีเจ้าพนักงานดังกล่าวและผู้ซึ่งต้องช่วยเจ้าพนักงานตามกฎหมาย
ดังกล่าว เป็นเหตุให้จำสืบตำรวจวิระ นายณรงค์ฤทธิ์ เจ้าพนักงานอีกหลายคน และผู้ซึ่ง
ต้องช่วยเจ้าพนักงานตามกฎหมายอีกหลายคนได้รับอันตรายแก่กาย มีบาดแผลฉีกขาดและ
ฟกช้ำตามร่างกาย เมื่อระหว่างวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน ถึงวันที่ ๑๙
พฤษภาคม ๒๕๕๓ เวลากลางวัน ต่อเนื่องกัน จำเลยที่ ๑ กับพวกร่วมกันก่อการร้าย
โดยกระทำการหลายอย่างเป็นขั้นตอน มีสารคดี จำเลยที่ ๑ กับพวกร่วมกันพูดจาปลุกกระดม
ประชาชนทางวิทยุชุมชนและในสถานที่สาธารณะว่า รัฐบาลที่มีนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ
เป็นนายกรัฐมนตรีได้เข้าสู่อำนาจโดยไม่ชอบธรรม ปฏิบัติต่อประชาชนด้วยสองมาตรฐาน
สั่งให้ทหารฆ่าประชาชน และกล่าวหาว่ารัฐบาลด้วยคดีอื่น ๆ อันเป็นการบิดเบือน
ข้อเท็จจริง เพื่อให้ประชาชนเกลียดชังรัฐบาล และเรียกร้องให้ประชาชนไปชุมนุมกันที่
หน้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี จากนั้นจำเลยที่ ๑ กับพวกร่วมกันใช้ จ้าง วาน
และยุยงส่งเสริมจำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๒๐ กับพวก ทั้งโฆษณาและประกาศแก่บุคคลทั่วไป
ให้ไปกระทำการดังกล่าวมาข้างต้น เป็นเหตุให้จำเลยที่ ๓ ถึงที่ ๒๐ กับพวกได้ร่วมกัน

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๒ -

กระทำความผิดดังกล่าวมาข้างต้น ซึ่งการกระทำของจำเลยที่ ๑ กับพวกก่อให้เกิด
ความเสียหายแก่ทรัพย์สินของจังหวัดอุบลราชธานีและส่วนราชการต่าง ๆ อันเป็นทรัพย์สิน
ของประเทศ รวมเป็นจำนวนเงินกว่า ๙๐ ล้านบาท อันก่อให้เกิดและน่าจะก่อให้เกิดความ
เสียหายทางเศรษฐกิจอย่างสำคัญ ทั้งนี้ จำเลยที่ ๑ กับพวกกระทำการดังกล่าวโดยมี
ความมุ่งหมายเพื่อสร้างความปั่นป่วนโดยให้เกิดความหวาดกลัวในหมู่ประชาชน เหตุเกิดที่
ตำบลไรร้อย และตำบลในเมือง อำเภอเมืองอุบลราชธานี จังหวัดอุบลราชธานี เกี่ยวพันกัน
เจ้าพนักงานยึดถังน้ำมัน ขวดน้ำมัน เครื่องดื่มพร้อมกันดื่ม ยางรถยนต์และยางรถจักรยานยนต์
รถสามล้อชาเลนซ์ เอกสาร เสื้อผ้า ทรัพย์สินและสิ่งของอื่น ๆ อีกหลายรายการ เป็นของกลาง
จำเลยที่ ๑ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๕ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๒๖/๒๕๕๓
ของศาลชั้นต้น และจำเลยที่ ๒ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๒๗/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น
จำเลยที่ ๒ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๒ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๑๙/๒๕๕๓
ของศาลชั้นต้น และจำเลยที่ ๒ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๙๕/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น
จำเลยที่ ๔ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๑๙/๒๕๕๓
ของศาลชั้นต้น และจำเลยที่ ๑ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๙๕/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น

ศาลฎีกา
22 ก.ย. 2558

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๓ -

จำเลยที่ ๕ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๓ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๑๙/๒๕๕๓
ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ ๓ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๙๕/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น
และจำเลยที่ ๕ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๓๓๒/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ ๖
เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๔๙๕/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น
จำเลยที่ ๙ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๕ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๑๙/๒๕๕๓
ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ ๔ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๙๕/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น
และจำเลยที่ ๖ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๓๓๒/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ ๑๐
เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑๓ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๒๖/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น
และจำเลยที่ ๔ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๒๗/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ ๑๑
เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๖ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๒๖/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น
และจำเลยที่ ๗ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๓๓๒/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ ๑๖
เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๒๖/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น
จำเลยที่ ๑๗ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๑๗ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๒๖/๒๕๕๓
ของศาลชั้นต้น จำเลยที่ ๑๘ เป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยที่ ๘ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่

ศาลฎีกา
22 ก.ย. 2558

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๔ -

๑๒๑๙/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓, ๘๓, ๘๔, ๘๕, ๙๑, ๑๑๖, ๑๓๕/๑, ๑๓๘, ๑๔๐, ๒๑๕, ๒๑๗, ๒๑๘, ๓๕๘, ๓๖๐, ๓๖๒, ๓๖๔, ๓๖๕ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉินพ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๙, ๑๘ รั้งน้ำมันจำนวน ๔ ถัง ถึง แก๊สแอลพีจีเอจำนวน ๓ ถัง ขวดน้ำมัน ๑ ขวด หนังสือพร้อมก้อนหิน ๑ ชุด ยางรถยนต์ ๕๐ เส้น ยางรถจักรยานยนต์ ๘๐ เส้น หนังสือ ๑ อัน ลูกแก้ว ๑ ลูก และรถสามล้อซาเล้ง ๑ คัน ของกลาง นับโทษของ จำเลยที่ ๑ ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๕ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๒๖/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น และโทษของจำเลยที่ ๒ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๒๗/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น นับโทษของจำเลยที่ ๒ ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๒ ในคดีอาญา หมายเลขดำที่ ๑๒๑๙/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น และโทษของจำเลยที่ ๒ ในคดีอาญา หมายเลขดำที่ ๑๒๕๕/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น นับโทษของจำเลยที่ ๔ ต่อจากโทษของ จำเลยที่ ๑ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๑๙/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น และโทษของจำเลยที่ ๑ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๕๕/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น นับโทษจำเลยที่ ๕ ต่อจากโทษของ จำเลยที่ ๓ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๑๙/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น โทษของจำเลยที่ ๓

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๕ -

ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๙๕/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น และโทษของจำเลยที่ ๕
ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๓๓๒/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น นับโทษของจำเลยที่ ๖
ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๔๙๕/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น นับโทษ
ของจำเลยที่ ๙ ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๘ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๑๙/๒๕๕๓
ของศาลชั้นต้น โทษของจำเลยที่ ๕ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๙๕/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น
และโทษของจำเลยที่ ๖ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๓๓๒/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น นับโทษ
ของจำเลยที่ ๑๐ ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๙ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๒๖/๒๕๕๓
ของศาลชั้นต้น และโทษของจำเลยที่ ๕ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๒๗/๒๕๕๓
ของศาลชั้นต้น นับโทษของจำเลยที่ ๑๑ ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๖ ในคดีอาญา
หมายเลขดำที่ ๑๒๒๖/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น และโทษของจำเลยที่ ๗ ในคดีอาญา
หมายเลขดำที่ ๑๓๓๒/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น นับโทษของจำเลยที่ ๑๖ ต่อจากโทษ
ของจำเลยที่ ๑ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๒๖/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น นับโทษของ
จำเลยที่ ๑๗ ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๑๗ ในคดีอาญาหมายเลขดำที่ ๑๒๒๖/๒๕๕๓
ของศาลชั้นต้น นับโทษของจำเลยที่ ๑๘ ต่อจากโทษของจำเลยที่ ๘ ในคดีอาญาหมายเลขดำ

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๖ -

ที่ ๑๒๑๙/๒๕๕๓ ของศาลชั้นต้น

จำเลยทั้งยี่สิบให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๖ ที่ ๙

ที่ ๑๐ ที่ ๑๑ ที่ ๑๖ ถึงที่ ๑๘ รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับจำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้

นับโทษต่อจริง

ศาลชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ วรรคแรก พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์
ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๙ (๒), ๑๘ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓,
๘๕ วรรคสอง การกระทำของจำเลยที่ ๑ เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมาย
หลายบท ให้ลงโทษตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘
มาตรา ๙ (๒), ๑๘ ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๙๐ จำคุก ๑ ปี จำเลยที่ ๒ ที่ ๑๐ และที่ ๑๕ มีความผิดตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ วรรคแรก พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์
ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๙ (๒), ๑๘ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓
จำคุกคนละ ๑ ปี ทางนำสืบของจำเลยที่ ๒ ที่ ๑๐ และที่ ๑๕ เป็นประโยชน์แก่การ

ศาลฎีกา
22 ก.ย. 2558

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๗ -

พิจารณามีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกคนละ ๘ เดือน จำเลยที่ ๔ ที่ ๗ ที่ ๑๘ และที่ ๑๙ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ วรรคแรก, มาตรา ๓๖๕ (๒) ประกอบด้วย มาตรา ๓๖๔ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๙ (๒), ๑๘ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ การกระทำของจำเลยที่ ๔ ที่ ๗ ที่ ๑๘ และที่ ๑๙ เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ในลงโทษฐานรวมลงโทษ จำคุกคนละ ๓ ปี ทางนำสืบของจำเลยที่ ๔ ที่ ๗ ที่ ๑๘ และที่ ๑๙ เป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ คงจำคุกคนละ ๒ ปี จำเลยที่ ๕ ที่ ๙ ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ วรรคแรก, ๒๑๘ (๔), ๓๖๐, ๓๖๕ (๒) ประกอบด้วย มาตรา ๓๖๔ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๙ (๒), ๑๘ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ การกระทำของจำเลยที่ ๕ ที่ ๙ ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ เป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไปตาม

ศาลฎีกา
22 ก.ย. 2558

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๑๘ -

ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไปกับฐาน
ร่วมกันชุมนุมตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปในเขตที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง
เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันมั่วสุม
ตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปในเขตที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ซึ่งเป็นกฎหมาย
บทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุกคนละ ๑ ปี ฐานร่วมกัน
บุกรุก ฐานร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ และฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์อันเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดิน เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐาน
ร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษ
หนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ พุทธการณแห่งคดีสำหรับจำเลยที่ ๕
ที่ ๙ ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ นับว่าอุกอาจและร้ายแรงยิ่ง ทรัพย์สินของทางราชการเสียหาย
จนไม่อาจที่จะเยียวยาให้กลับคืนสู่สภาพเดิมได้ มูลค่าความเสียหายเป็นจำนวนถึง
๙๒,๒๖๐,๑๕๕.๙๐ บาท สมควรที่จะลงโทษเพื่อไม่ให้เป็นเยี่ยงอย่าง ให้จำคุกคนละ
ตลอดชีวิต ทางนำสืบของจำเลยที่ ๕ ที่ ๙ ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ เป็นประโยชน์แก่
การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้คนละหนึ่งในสามตามประมวลกฎหมาย

○ (๓๑ ทวิ)

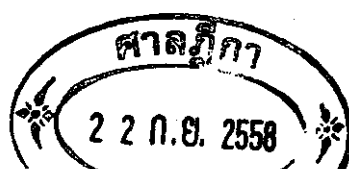

สำหรับศาลใช้

- ๑๙ -

อาญา มาตรา ๗๘ ประกอบมาตรา ๕๓ ฐานร่วมกันชุมนุมกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปในเขต
 ที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง คงจำคุกคนละ ๘ เดือน ฐานร่วมกัน
 วางเพลิงเผาทรัพย์อันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน คงจำคุกคนละ ๓๓ ปี ๔ เดือน
 รวมจำคุกคนละ ๓๓ ปี ๑๒ เดือน รับของผิดทั้ง ข้อหาและคำขออื่นสำหรับจำเลยที่ ๑
 ที่ ๒ ที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๗ ที่ ๙ ที่ ๑๐ ที่ ๑๒ ที่ ๑๕ และที่ ๑๗ ถึงที่ ๑๙ ให้ยก
 ส่วนจำเลยที่ ๓ ที่ ๖ ที่ ๘ ที่ ๑๑ ที่ ๑๓ ที่ ๑๔ ที่ ๑๖ และที่ ๒๐ ให้ยกฟ้อง
 โจทก์และจำเลยที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๕ ที่ ๗ ที่ ๙ ที่ ๑๒ และที่ ๑๗
 ถึงที่ ๑๙ อุทธรณ์ โดยอธิบดีอัยการสำนักงานคดีศาลสูง ภาค ๓ ซึ่งได้รับมอบหมาย
 จากอัยการสูงสุดรับรองให้โจทก์อุทธรณ์เป็นปัญหาข้อเท็จจริง สำหรับความผิดฐานร่วมกัน
 มั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้ายและกระทำการให้เกิดการวุ่นวายขึ้นใน
 บ้านเมืองโดยมีอาวุธ และฐานร่วมกันชุมนุมและมั่วสุมกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไปและกระทำการ
 อันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายในเขตที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉิน
 ที่มีความร้ายแรง

ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ มีความผิด

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๒๐ -

ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ วรรคแรก มาตรา ๓๖๕ (๒) ประกอบด้วย
 มาตรา ๓๖๔ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘
 มาตรา ๙ (๒), ๑๘ ประกอบประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๘๓ การกระทำของ
 จำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นการกระทำความผิดด้วยความผิดต่อกฎหมายหลายบท
 ให้ลงโทษฐานบุกรุก จำคุก ๓ ปี หงษ์เนติของจำเลยที่ ๒ และที่ ๓ เป็นประโยชน์
 แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมายอาญา
 มาตรา ๗๘ คงจำคุกคนละ ๒ ปี มีอรรถาธิบายให้ขึ้นไปตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น
 โจทก์ฎีกา โดยอัยการสูงสุดร้องให้ฎีกา สำหรับความผิดเกี่ยวกับ
 จำเลยที่ ๑ ตามฟ้องข้อ ๑ ก. ๑ ข. ๑ ค. ๑ ง. ๑ จ. และ ๑ ฉ. ความผิดเกี่ยวกับ
 จำเลยที่ ๒ ตามฟ้องข้อ ๑ ค. ๑ ง. และ ๑ จ. ความผิดเกี่ยวกับจำเลยที่ ๕ ที่ ๙
 ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ ตามฟ้องข้อ ๑ ง. และ ๑ จ. ความผิดเกี่ยวกับจำเลยที่ ๗
 ตามฟ้องข้อ ๑ ค. ๑ ง. และ ๑ จ. ความผิดเกี่ยวกับจำเลยที่ ๑๑ ตามฟ้องข้อ ๑ ข
 ๑ ค ๑ ง และ ๑ จ และความผิดเกี่ยวกับจำเลยที่ ๑๖ ตามฟ้องข้อ ๑ ข.

จำเลยที่ ๒ ถึงที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๗ ที่ ๙ ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ ถึงที่ ๑๙

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

๒๘
21

- ๒๑ -

ฎีกา โดยผู้พิพากษาซึ่งพิจารณาและลงชื่อในคำพิพากษาศาลชั้นต้นอนุญาตให้จำเลยที่ ๔
ที่ ๗ ที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง ในความผิดฐานบุกรุกตามประมวล

กฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๕ (๒) ประกอบด้วยมาตรา ๓๖๔

ศาลฎีกาตรวจสำนวนพร้อมปรึกษาแล้ว ข้อเท็จจริงเบื้องต้นรับฟัง

เป็นยุติในชั้นฎีกาว่า ในเดือนมีนาคม ๒๕๕๓ กลุ่มคนเสื้อแดงในจังหวัดอุบลราชธานี

เริ่มการเคลื่อนไหวขับไล่รัฐบาลโดยมีการชุมนุมต่อเนื่องกันมาโดยตลอด ความคู่ไปกับ

กลุ่มคนเสื้อแดงหรือกลุ่มแนวร่วมเพื่อประชาธิปไตยต่อต้านเผด็จการแห่งชาติ (นปช.)

ที่กรุงเทพมหานคร ระยะแรกกลุ่มคนเสื้อแดงบริเวณที่หน้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี

จนถึงวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ เนื่องจากมีประกาศพระราชกำหนดการบริหารราชการ

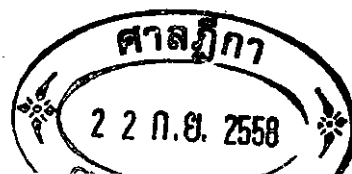
ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้ประกาศใช้พื้นที่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานีเป็นพื้นที่

ในเขตประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ในวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓

จำเลยที่ ๑ เป็นหัวหน้ากลุ่มคนเสื้อแดงในจังหวัดอุบลราชธานีที่ใช้ชื่อว่า กลุ่มซักรบ

มีสมาชิก ๗,๐๐๐ คน การสื่อสารของกลุ่มคนเสื้อแดงในจังหวัดอุบลราชธานีใช้วิทยุ

คลื่นเอฟเอ็ม ความถี่ ๙๑.๐๐ และ ๙๙.๒๕ เมกะเฮิร์ตซ์ โดยคลื่นเอฟเอ็ม ความถี่

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๒๒ -

๙๑.๐๐ เมกะเฮิรตซ์ มีจำเลยที่ ๑ เป็นผู้จัดรายการช่วงเวลา ๕ ถึง ๖ นาฬิกา และ
๑๗ ถึง ๑๘ นาฬิกา ทุกวัน ต่อมาการประชุมของกลุ่มคนเสื้อแดงในกรุงเทพมหานคร
มีความรุนแรงมากขึ้น จนกระทั่งมีการสลายการประชุมเมื่อวันที่ ๑๙ พฤษภาคม ๒๕๕๓
อันเป็นเหตุให้มีการปลุกระดมกลุ่มคนเสื้อแดงให้มารวมชุมนุมกันที่บ้านของจำเลยที่ ๑
หรือที่สถานีวิทยุคคลื่นเอฟเอ็ม ความถี่ ๙๑.๐๐ เมกะเฮิรตซ์ ในวันเดียวกันได้มีการเผา
ยางรถยนต์ที่หน้าบ้านของนายสุทัศน์ เงินหมื่น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี
พรรคประชาธิปัตย์ และหน้าที่ว่าการพรรคประชาธิปัตย์ หลังจากนั้นกลุ่มคนเสื้อแดงมา
รวมตัวกันที่หน้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี มีการขว้างขวานรถบรรทุกสิบล้อให้พัง
ประตูและรั้วเข้าไปในศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี พร้อมกับเผายางรถยนต์ที่ประตู
ทางเข้าด้านหน้าทั้งสามด้าน นายชวน ศิริสัมพันธ์ ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี
กับพวกหัวหน้าส่วนราชการพยายามเจรจากับกลุ่มคนเสื้อแดงที่เผายางรถยนต์อยู่ที่ประตู
ทางเข้าข้างวัดศรีอุบลรัตนาราม แต่ถูกกลุ่มคนเสื้อแดงขว้างก้อนหินใส่ และเมื่อรถดับเพลิง
จะเข้าไปดับไฟกลับถูกกลุ่มคนเสื้อแดงใช้หนังสติ๊กยิงใส่จนเจ้าหน้าที่ได้รับบาดเจ็บไม่สามารถ
เข้าไปดับไฟได้ จากนั้นเกิดเพลิงไหม้ที่อาคารศูนย์สื่อสารภายในบริเวณศาลากลางจังหวัด

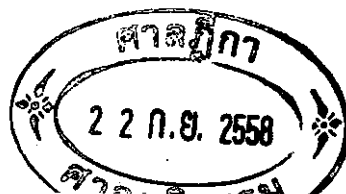
○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

- ๒๓ -

อุบลราชธานี แล้วมีกลุ่มคนเสื้อแดงทั้งประตุและริ้วเข้าไปในศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี
จำนวนมาก พร้อมกับขว้างก้อนหิน ก้อนอิฐ และยิงหนังสติ๊กใส่เจ้าพนักงานตำรวจ ทหาร
และผู้ปฏิบัติหน้าที่อยู่ในศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี จนกระทั่งนายชวนกับพวก
พร้อมด้วยเจ้าพนักงานตำรวจ ทหาร และอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)
พากันถอยร่นไปอยู่ที่ด้านหลังศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี แล้วมีเสียงปืนดังขึ้น
หลังจากนั้นกลุ่มคนเสื้อแดงทุบตีกระจกและเทน้ำมันใส่อาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี
พร้อมกับจุดไฟเผา รถดับเพลิงไม่สามารถเข้าไปดับไฟได้ เนื่องจากมีการขัดขวางด้วยการ
ขว้างปาก้อนหิน ก้อนอิฐ และใช้หนังสติ๊กยิงใส่เจ้าพนักงานดังกล่าว อันเป็นเหตุให้เพลิงไหม้
อาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี อาคารศูนย์สื่อสาร บัอมยาม และทรัพย์สินอื่น
ตามรายงานการตรวจสอบสถานที่เกิดเหตุเอกสารหมายเลข จ.๒๕๑ และมีเจ้าหน้าที่ได้รับบาดเจ็บ
จากการที่กลุ่มคนเสื้อแดงทำร้ายมิให้ปฏิบัติตามหน้าที่ ขณะเกิดเหตุจำเลยที่ ๕ ที่ ๙
ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ อยู่ในศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีโดยแต่งกายตามภาพถ่าย
หมาย จ.๒๕๔ ถึง จ.๒๕๗ (จ.๑๗ ภาพที่ ๔ และที่ ๕) จ.๒๕๙ หลังเกิดเหตุ
เจ้าพนักงานตรวจจับกุมจำเลยทั้งสี่สิบ และยึดถังน้ำมัน ๔ ถัง ถังแกลลอนน้ำมัน

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๒๔ -

๓ ถึง ขวดน้ำมัน ๑ ขวด หนังสือพร้อมก้อนหิน ๑ ชุด ยางรถยนต์ ๕๐ เส้น
ยางรถจักรยานยนต์ ๘๐ เส้น รถสามล้อซาเล้ง ๑ คัน เอกสาร เสื้อผ้า ทรัพย์สินและ
สิ่งของอื่น ๆ หลายรายการเป็นของกลาง สำหรับจำเลยที่ ๖ ที่ ๘ ที่ ๑๐ ที่ ๑๓
ถึงที่ ๑๕ และที่ ๒๐ ศาลชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง โจทก์และจำเลยดังกล่าวมิได้อุทธรณ์
คดีสำหรับจำเลยที่ ๖ ที่ ๘ ที่ ๑๐ ที่ ๑๓ ถึงที่ ๑๕ และที่ ๒๐ จึงยุติไปตาม
คำพิพากษาศาลชั้นต้น

คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยโดยวิธีของโจทก์ว่า จำเลยที่ ๑ กระทำความผิด
ฐานร่วมกันกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนเพื่อให้เกิดความปั่นป่วนหรือกระด้างกระเดื่อง
ในหมู่ประชาชนถึงขนาดที่จะก่อให้เกิดความไม่สงบในราชอาณาจักรและเพื่อประชาชน
ล่วงละเมิดกฎหมายแผ่นดินตามฟ้อง ข้อ ๑ ก. และฐานก่อการร้ายตามฟ้อง ข้อ ๑ ฉ.
หรือไม่ เห็นว่า ก่อนเกิดเหตุมีการพูดออกอากาศทางสถานีวิทยุคลื่นเอฟเอ็ม ความถี่
๙๑.๐๐ เมกะเฮิรตซ์ ให้คนไปรวมตัวกันที่บ้านของจำเลยที่ ๑ เนื่องจากมีการสลาย
การชุมนุมกลุ่มคนเสื้อแดงที่กรุงเทพมหานคร นายชวน ศิรินันท์พร ผู้ว่าราชการจังหวัด
อุบลราชธานีจึงเรียกประชุมหัวหน้าส่วนราชการเพื่อเตรียมรับสถานการณ์ โดยจัดกองกำลัง

○ (๓๑ ทวิ)

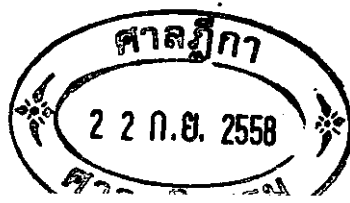

สำหรับศาลใช้

๘๗๘
๒๕

- ๒๕ -

ไว้ภายในศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยประกอบด้วย
เจ้าพนักงานตำรวจ เจ้าหน้าที่ทหาร เจ้าหน้าที่อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน และ
เจ้าหน้าที่อาสาสมัครรักษาดินแดน ครั้นวันเกิดเหตุกลุ่มคนเสื้อแดงในจังหวัดอุบลราชธานี
ออกมาชุมนุมหลายแห่ง เช่น ช่วงเช้าไปชุมนุมที่หน้าบ้านของนายสุทัศน์ เงินหมื่น
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดอุบลราชธานี พรรคประชาธิปัตย์ และหน้าที่ทำการ
พรรคประชาธิปัตย์โดยมีการเผ่าयरถยนต์ ต่อมาเวลาประมาณ ๑๓ นาฬิกา ไปชุมนุม
ที่หน้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีโดยตั้งเวทีชั่วคราวบนรถบรรทุกสิบล้อ ในข้อนี้โจทก์
มีนายกรณ มาตย์นอก เบิกความเป็นพยานว่า ันเกิดเหตุเวลาประมาณ ๙ นาฬิกา
จำเลยที่ ๑ พุดทางสถานีวิทยุชุมชนคลื่นเอฟเอ็ม ความถี่ ๙๑.๐๐ เมกะเฮิรตซ์ ให้ผู้ฟัง
ไปรวมตัวกันที่สถานีวิทยุดังกล่าวเพื่อเคลื่อนย้ายไปชุมนุมที่ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี
ต่อมาเวลาประมาณ ๑๕ นาฬิกา จำเลยที่ ๑ พุดทางสถานีวิทยุดังกล่าวให้ผู้ฟังไปรวมตัว
กันที่สถานีวิทยุดังกล่าวเนื่องจากมีคำสั่งปิดสถานีวิทยุชุมชน เพื่อเคลื่อนย้ายไปชุมนุมที่
ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี เพื่อตอบโต้รัฐบาลที่ใช้กำลังเข้าสลายการชุมนุมที่สี่แยก
ราชประสงค์เมื่อเวลากลางคืนของวันที่ ๑๘ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และขอให้ไปรวมตัว

กันที่หน้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีเพื่อบีบบังคับให้รัฐบาลยุบสภาหรือลาออก โดยนายชวน
ผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีเบิกความยืนยันในข้อที่ได้รับรายงานจากนายกรณ์ถึงการที่
จำเลยที่ ๑ พุดออกอากาศทางสถานีวิทยุดังกล่าว และโจทก์ยังมีพันเอกเวิน จำปาสา
เบิกความเป็นพยานประกอบบันทึกคำให้การที่มีเลขสรนเอกสารหมาย จ.๒๔๔ ว่า
พยานได้รับทราบเรื่องที่จำเลยที่ ๑ พุดก่อนเกิดเหตุว่าหากรัฐบาลใช้กำลังข่มขู่คนพื้นที่
จากกลุ่มคนเสื้อแดงที่สืบทอดราชประสงค์ กลุ่มคนเสื้อแดงจะมาชุมนุมเคลื่อนไหวที่ศาลากลาง
จังหวัดอุบลราชธานี ในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๓ พยานจึงเชิญจำเลยที่ ๑ กลุ่มคนรัก
ทักษิณ ที่มีนายประยุทธ มุลสาร เป็นหัวหน้า และกลุ่ม นปช.อุบล ที่มีนายประสิทธิ์ สุรพันธ์
เป็นหัวหน้า พร้อมกลุ่มคนสำคัญของกลุ่มชักธงรวบรวมทั้งหัวหน้าการ์ดมาพบที่ห้องประชุม
กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งในวันดังกล่าวจำเลยที่ ๑
พุดว่า หากรัฐบาลใช้ความรุนแรงหรือใช้กำลังกับกลุ่มผู้ชุมนุมคนเสื้อแดงที่บริเวณสี่แยก
ราชประสงค์ จะทำการตอบโต้อย่างรุนแรงในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เช่น การเผา
ปิดถนน และเผาสถานที่สำคัญในจังหวัดอุบลราชธานีในเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งพยานเข้าใจว่า
หมายถึง ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี และในวันที่ ๑๗ พฤษภาคม ๒๕๕๓ ได้มีการ

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

82/28

- ๒๗ -

เชิญกลุ่มบุคคลดังกล่าวมาพบผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีการเจรจาให้มีการเคลื่อนไหวอยู่ในกรอบของกฎหมายและมีเหตุผล ซึ่งนอกจากจำเลยที่ ๑ จะเคยพูดก่อนเกิดเหตุถึงการตอบโต้รัฐบาลด้วยการเผาป่า ปิดถนน และเผาสถานที่สำคัญในจังหวัดอุบลราชธานีในเชิงสัญลักษณ์ดังที่พยานโจทก์ปากนี้เบิกความยืนยันแล้ว โจทก์ยังมีนายเฉลิมชัย จันทรเสนา และนายจัยวงคุณ มาลาสาวย ช่างไฟฟ้า สำนักงานประชาสัมพันธ์จังหวัดอุบลราชธานีเบิกความเป็นพยานว่า พยานทั้งสองได้รับคำสั่งจากผู้ว่าราชการจังหวัดอุบลราชธานีให้ไปใส่เสื้อสีเขียวที่บริเวณอาคารของสถานีวิทยุคลื่นเอฟเอ็ม ความถี่ ๙๑.๐๐ เมกะเฮิรตซ์ ที่มีจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ดำเนินรายการ ได้ความว่า วันเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ ขอให้กลุ่มชกักรบจังหวัดอุบลราชธานีออกมาเรียกร้องขอความเป็นธรรมต่อด้านรัฐบาลโดยให้ไปรวมตัวกันที่ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ตามแผ่นซีดีหมายเลข วจ.๑ วจ.๓ และ วจ.๔ ซึ่งได้ถอดข้อมูลเสียงออกมาเป็นข้อความตามเอกสารหมายเลข ๑๑๙๙ ความข้อนี้สอดคล้องกับที่นายกรวิทย์ จันทรแปลง และนายเด่นชัย บุตรดาวงค์ พยานโจทก์เบิกความว่า วันเกิดเหตุพยานทั้งสองได้เข้าร่วมชุมนุมในกลุ่มคนเสื้อแดงและได้เดินทางไปที่บ้านของจำเลยที่ ๑ ตามที่มีการพูดทางสถานีวิทยุให้ผู้ฟังไปรวมตัวกัน แล้ว

ศาลฎีกา
22 ก.ย. 2558

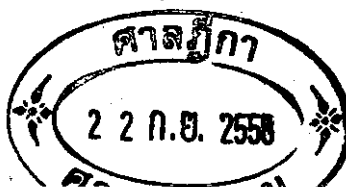
○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๒๘ -

ต่อมาพากันเดินทางไปศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี โดยเฉพาะอย่างยิ่งนายเด่นชัย
ให้การในชั้นสอบสวนตามบันทึกคำให้การเอกสารหมายเลข จ.๒๔๗ ด้วยว่า เมื่อเดินทางไป
ที่บ้านของจำเลยที่ ๑ พบว่ามีการสะสมยางรถยนต์จำนวนมากประมาณ ๒๐๐ ถึง
๓๐๐ เส้น และน้ำมันเชื้อเพลิงประมาณ ๕ ถึง ๕ ถังกลลอนใหญ่ และก่อนที่จะ
เดินทางไปยังศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี จำเลยที่ ๑ สั่งการให้ขนยางรถยนต์และ
น้ำมันเชื้อเพลิงขึ้นรถกระบะหลายคันไปเผาที่บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี
แม้คำให้การของนายเด่นชัยจะเป็นคำให้การโดยสมัครใจก็ตาม แต่ก็มีใช้
เป็นคำชี้ขาดเพื่อให้ตนเองพ้นผิด เพราะนายเด่นชัยถูกฟ้องว่าร่วมกระทำความผิด และ
ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีได้พิพากษาลงโทษนายเด่นชัยโดยคดี
ถึงที่สุดไปแล้ว ทั้งไม่ปรากฏว่าที่นายเด่นชัยให้การนั้นเกิดขึ้นจากการจงใจ ชูเชิญ
หลอกลวง หรือโดยมีขอบประการใด จึงสามารถรับฟังคำให้การชั้นสอบสวนของ
นายเด่นชัยประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์ได้ นอกจากนี้ได้ความจากคำเบิกความ
ของนายสัญญา กระจ่างศรี ผู้อำนวยการสำนักงานคณะกรรมการกิจการโทรคมนาคม
แห่งชาติและคำให้การชั้นสอบสวนเอกสารหมายเลข จ.๑๗๘ ว่า ก่อนเกิดเหตุจำเลยที่ ๑

○ (๓๑ ทวิ)

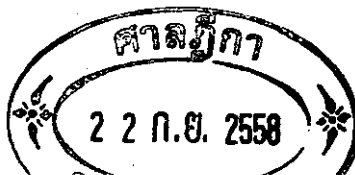

สำหรับศาลใช้

๘๖๘
๕๗

- ๒๙ -

จัดรายการทางวิทยุชักชวนให้ประชาชนที่ฟังรายการต่อต้านรัฐบาลมาโดยตลอดซึ่งพยายาม
ได้ให้เจ้าหน้าที่บันทึกรายการดังกล่าวเอาไว้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามแผ่นซีดีดีทามาย วจ.๑
วจ.๓ และ วจ.๔ ซึ่งได้ถอดข้อมูลเสียงออกมาเป็นข้อความตามเอกสารหมาย จ.๑๙๙
มีข้อความตอนหนึ่งที่จำเลยที่ ๑ พุดออกอากาศว่า ประกาศถึงคนเสื้อแดงทุกคนครับ
พี่น้อง ตอนนี้เสื้อแดงขัดธงรบถูกยิงไป ๕ คน ครับ ซึ่งเป็นการบิดเบือนข้อเท็จจริง
ปลุกเร้าให้ประชาชนโกรธแค้นรัฐบาลและเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ซึ่งจากทางนำสืบของฝ่าย
จำเลยทั้งหมดได้ความว่า พวกตนรู้สึกโกรธแค้นที่ทราบข่าวพวกตนถูกยิง เมื่อไปชุมนุมที่
บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ด้วยอารมณ์โกรธแค้นที่ได้รับทราบข้อมูล
บิดเบือนจากจำเลยที่ ๑ ทำให้กลุ่มคนเสื้อแดงกระทำไปตามอารมณ์ดังกล่าวที่ถูก
จำเลยที่ ๑ ปลุกเร้าและบิดเบือนข้อเท็จจริง ทำให้เหตุการณ์บานปลายจนกระทั่ง
มีการเผาศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีในที่สุด โดยมีการเผาทำลายอาคารสถานที่และ
ทรัพย์สินต่าง ๆ ของทางราชการมีมูลค่าความเสียหาย ๙๐ ล้านบาทเศษ รวมทั้งทำร้าย
ร่างกายข้าราชการ เจ้าหน้าที่งานและเจ้าหน้าที่ที่มารักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณ
ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี จึงถือได้ว่าจำเลยที่ ๑ กระทำไปโดยมีเจตนาให้เกิด

○ (๓๑ ทวิ)

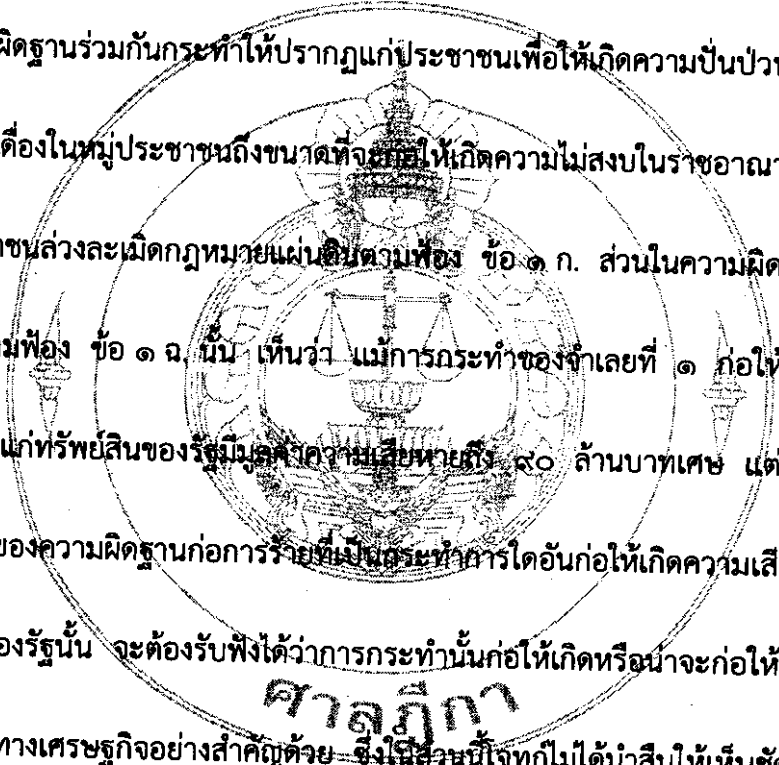

สำหรับศาลใช้

838
30

- ๓๐ -

ความปั่นป่วนหรือกระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชนถึงขนาดที่จะก่อให้เกิดความไม่สงบ
ในราชอาณาจักรและเพื่อให้ประชาชนล่วงละเมิดกฎหมายแผ่นดิน การกระทำของจำเลยที่ ๑
จึงเป็นความผิดฐานร่วมกันกระทำให้ปรากฏแก่ประชาชนเพื่อให้เกิดความปั่นป่วนหรือ
กระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชนถึงขนาดที่จะก่อให้เกิดความไม่สงบในราชอาณาจักรและ
เพื่อให้ประชาชนล่วงละเมิดกฎหมายแผ่นดินตามฟ้อง ข้อ ๑ ก. ส่วนในความผิดฐาน
ก่อการร้ายตามฟ้อง ข้อ ๑ ฉ. นั้น เห็นว่า แม้การกระทำของจำเลยที่ ๑ ก่อให้เกิด
ความเสียหายแก่ทรัพย์สินของรัฐมิใช่ความเสียหายถึง ๕๐ ล้านบาทเศษ แต่
องค์ประกอบของความผิดฐานก่อการร้ายที่เป็นกระทำการใดอันก่อให้เกิดความเสียหาย
แก่ทรัพย์สินของรัฐนั้น จะต้องรับฟังได้ว่าการกระทำนั้นก่อให้เกิดหรือน่าจะก่อให้เกิด
ความเสียหายทางเศรษฐกิจอย่างสำคัญด้วย ซึ่งมีลักษณะนี้เจตกไม่ได้นำสืบให้เห็นชัดแจ้งว่า
การกระทำของจำเลยที่ ๑ ก่อให้เกิดหรือน่าจะก่อให้เกิดความเสียหายทางเศรษฐกิจอย่าง
สำคัญอย่างไร แม้การกระทำของจำเลยที่ ๑ ก่อให้เกิดหรือน่าจะก่อให้เกิดความเสียหาย
ทางเศรษฐกิจที่ต้องใช้จ่ายเงินงบประมาณของรัฐในการก่อสร้างศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี
ขึ้นใหม่ รวมทั้งจัดหาเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติหน้าที่ใหม่ แต่ก็ยังไม่ถึงขนาดเป็นความ

ศาลฎีกา
22 ก.ย. 2558

เรื่อง ความผิดต่อพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน ความผิด
ต่อความมั่นคงของรัฐภายในราชอาณาจักร ความผิดเกี่ยวกับการก่อการร้าย
ความผิดต่อเจ้าพนักงาน ก่อการยุบวายุขึ้นในชั้นเมือง ก่อให้เกิดเพลิงไหม้
ทำให้เสียหาย บุกรุก

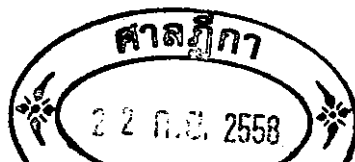
โจทก์ และจำเลยที่ ๒	ถึงที่ ๔ ที่ ๕ ที่ ๗ ที่ ๙ ที่ ๑๒ ที่ ๑๗ ถึงที่ ๑๙	ฎีกาตัดสิน	คำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค ๓	ลงวันที่ ๒๘ เดือน กุมภาพันธ์	พุทธศักราช	๒๕๕๖
ศาลฎีกา	รับวันที่ ๒๘ เดือน กรกฎาคม	พุทธศักราช	๒๕๕๗

คดีนี้ เดิมศาลชั้นต้นพิจารณาคดีพิพากษาพร้อมด้วยคดีอาญาหมายเลขแดงที่

๒๓๒๒/๒๕๕๔ แต่คดีดังกล่าวสำหรับจำเลยที่ ๒๑ ยุติไปแล้วตามคำพิพากษาของศาลชั้นต้น
คงขึ้นมาสู่ศาลฎีกาเฉพาะคดีนี้

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๕๓ นายกรัฐมนตรีโดยอาศัย

อำนาจตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ ได้ประกาศ
ให้พื้นที่ในเขตจังหวัดอุบลราชธานีเป็นพื้นที่ในเขตประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความ

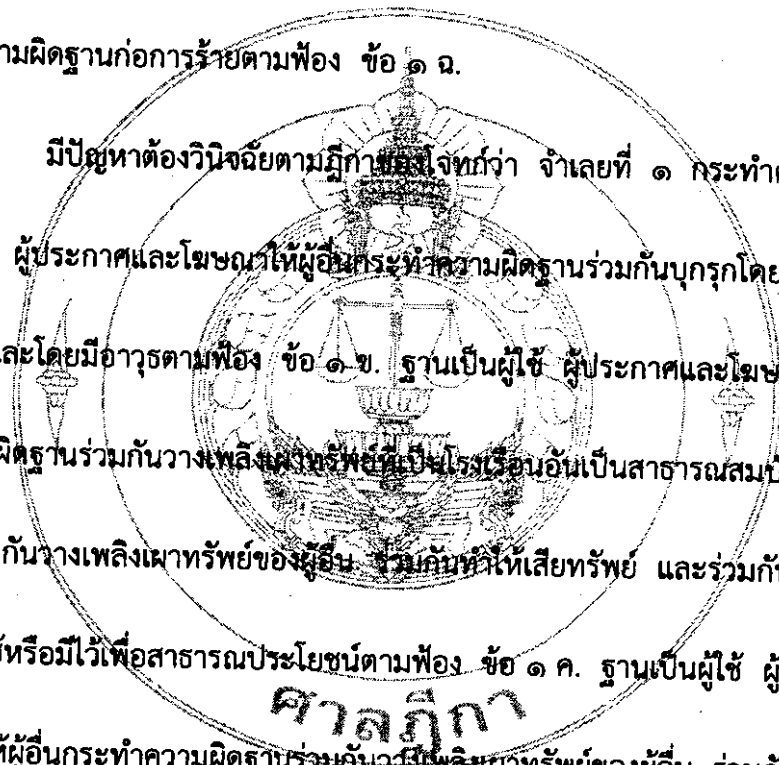

๓๘
31

เสียหายทางเศรษฐกิจอย่างสำคัญอันจะทำให้เจ้าของทรัพย์ของความผิดฐานก่อการร้าย
ที่กระทำการใดอันก่อให้เกิดความเสียหายแก่ทรัพย์สินของรัฐ การกระทำของจำเลยที่ ๑
จึงไม่เป็นความผิดฐานก่อการร้ายตามฟ้อง ข้อ ๑ ฉ.

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ ๑ กระทำความผิด
ฐานเป็นผู้ใช้ ผู้ประกาศและโฆษณาให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันบุกรุกโดยใช้กำลัง
ประทุษร้ายและโดยมีอาวุธตามฟ้อง ข้อ ๑ ข. ฐานเป็นผู้ใช้ ผู้ประกาศและโฆษณาให้ผู้อื่น
กระทำความผิดฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ที่เป็นโรงเรียนอันเป็นสาธารณสมบัติของ
แผ่นดิน ร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ และร่วมกันทำให้
เสียทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ค. ฐานเป็นผู้ใช้ ผู้ประกาศ
และโฆษณาให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ร่วมกันทำให้
เสียทรัพย์และร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ง.
และฐานเป็นผู้ใช้ ผู้ประกาศและโฆษณาให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานต่อสู้อย่างผิดกฎหมาย
เจ้าพนักงานและผู้ต้องช่วยเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่
โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยมีและใช้อาวุธโดยร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไป

๘๗๘
/ ๗๒

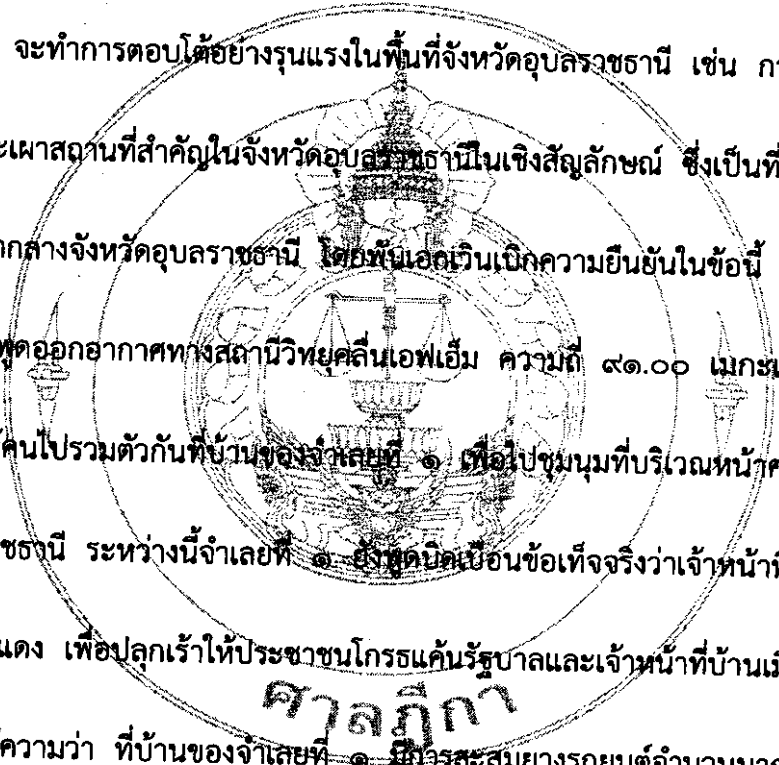
○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๓๒ -

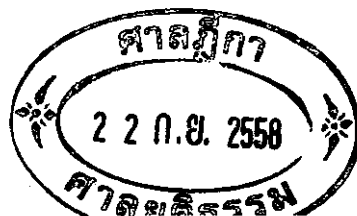
ตามฟ้อง ข้อ ๑ จ. หรือไม่ เห็นว่า ก่อนเกิดเหตุจำเลยที่ ๑ พุดต่อหน้าบุคคลหลายคน
 ว่า หากรัฐบาลใช้ความรุนแรงหรือใช้กำลังกับกลุ่มผู้ชุมนุมคนเสื้อแดงที่บริเวณสี่แยก
 ราชประสงค์ จะทำการตอบโต้อย่างรุนแรงในพื้นที่จังหวัดอุบลราชธานี เช่น การเผา
 ปิดถนน และเผาสถานที่สำคัญในจังหวัดอุบลราชธานีในเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งเป็นที่เข้าใจว่า
 หมายถึงศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี โดยพันเอกวินเบ็กความยืนยันในข้อนี้ จากนั้น
 จำเลยที่ ๑ พุดออกอากาศทางสถานีวิทยุคลื่นเอฟเอ็ม ความถี่ ๙๑.๐๐ เมกะเฮิรตซ์
 หลายครั้ง ให้คนไปรวมตัวกันที่บ้านของจำเลยที่ ๑ เพื่อไปชุมนุมที่บริเวณหน้าศาลากลาง
 จังหวัดอุบลราชธานี ระหว่างนี้จำเลยที่ ๑ ยังพูดบิดเบือนข้อเท็จจริงว่าเจ้าหน้าที่ทหาร
 ยิงกลุ่มคนเสื้อแดง เพื่อปลุกเร้าให้ประชาชนโกรธแค้นรัฐบาลและเจ้าหน้าที่บ้านเมือง
 ประกอบกับได้ความว่า ที่บ้านของจำเลยที่ ๑ มีการสะสมยางรถยนต์จำนวนมาก
 ประมาณ ๒๐๐ ถึง ๓๐๐ เส้น และน้ำมันเชื้อเพลิงประมาณ ๔ ถึง ๕ ถังกลลอนใหญ่
 รวมทั้งได้มีการขนยางรถยนต์และน้ำมันเชื้อเพลิงดังกล่าวไปที่บริเวณศาลากลางจังหวัด
 อุบลราชธานี แม้กระทั่งหลังจากเกิดเหตุเจ้าพนักงานก็ยังยึดได้ถึงน้ำมันเชื้อเพลิงถึง ๗ ถัง
 ขวดน้ำมันเชื้อเพลิง ๑ ขวด และหนังสือพร้อมก้อนหิน ๑ ชุด ที่บ้านของจำเลยที่ ๑

ตามภาพถ่ายหมาย จ.๒๖๒ ภาพที่ ๔ ที่ ๕ และ ที่ ๘ รวมทั้งยึดยางรถยนต์ ๕๐ เส้น และยางรถจักรยานยนต์ ๘๐ เส้น ที่สถานีวิทยุคลื่นเอฟเอ็ม ความถี่ ๙๑.๐๐ เมกะเฮิรตซ์ ที่มีจำเลยที่ ๑ เป็นผู้ดำเนินรายการ ซึ่งขัดต่อเหตุผลที่วิญญูชนทั่วไปจะสะสมยางรถยนต์ ยางรถจักรยานยนต์ และน้ำมันเชื้อเพลิงจำนวนมากไว้เช่นนั้น การกระทำเช่นนี้จึงเชื่อมโยงไปถึงคำพูดก่อนหน้านั้นของจำเลยที่ ๑ ที่สื่อเจตนาจะเผาสถานที่สำคัญในจังหวัดอุบลราชธานี ในเชิงสัญลักษณ์ ซึ่งหมายถึงศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี อีกทั้งยังได้ความจากคำให้การ ในชั้นสอบสวนของนายเด่นชัยตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๒๙๗ ว่า จำเลยที่ ๑ สั่งการให้นำยางรถยนต์และน้ำมันเชื้อเพลิงไปเผดที่บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ซึ่งในภาวะเช่นนั้นจำเลยที่ ๑ ย่อมเห็นผลได้ว่า การที่จำเลยที่ ๑ ปลุกระดมและบิดเบือนข้อเท็จจริง รวมทั้งใช้และยุยงส่งเสริมกลุ่มคนเสื้อแดงตลอดจนเตรียมยางรถยนต์และน้ำมันเชื้อเพลิงและขนไปยังที่เกิดเหตุเช่นนั้น อาจทำให้กลุ่มคนเสื้อแดงที่ไปชุมนุมด้วยอารมณ์โกรธแค้นที่ได้รับทราบข้อมูลบิดเบือนจากจำเลยที่ ๑ ใช้สิ่งของเหล่านั้นเผาทำลายทำให้เหตุการณ์บานปลายจนกระทั่งมีการเผาศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี รวมทั้งมีการทำร้ายร่างกายข้าราชการ เจ้าหน้าที่งานและเจ้าหน้าที่ที่มารักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณศาลากลาง

จังหวัดอุบลราชธานีได้ ย่อมถือได้ว่า จำเลยที่ ๑ มีเจตนาก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิดไม่ว่าด้วยการใช้ ยุยง ส่งเสริม หรือด้วยวิธีอื่นใด จำเลยที่ ๑ จึงมีความผิดฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันบุกรุกโดยใช้กำลังประทุษร้ายและโดยมีอาวุธตามฟ้อง ข้อ ๑ ข. ฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์และทำให้เสียทรัพย์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ค. ฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์และทำให้เสียทรัพย์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ง. และฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานต่อสู้และขัดขวางเจ้าพนักงานและผู้ต้องช่วยเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยมีและใช้อาวุธร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไปตามฟ้อง ข้อ ๑ จ. เมื่อผู้ถูกใช้ได้กระทำความผิดนั้น จำเลยที่ ๑ ต้องรับโทษเสมือนเป็นตัวการ แต่เนื่องจากไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑ ได้มีเจตนาโฆษณาและประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิดตามฟ้องดังกล่าวโดยตรง จำเลยที่ ๑ จึงไม่มีความผิดฐานโฆษณาและประกาศแก่บุคคลทั่วไปให้กระทำความผิดตามฟ้องดังกล่าว

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยที่ ๒ กระทำความผิดฐานเป็นผู้ใช้ ผู้ประกาศและโฆษณาให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ที่เป็น

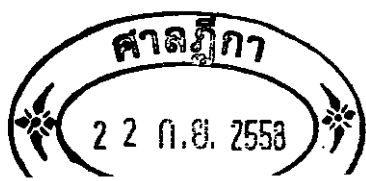
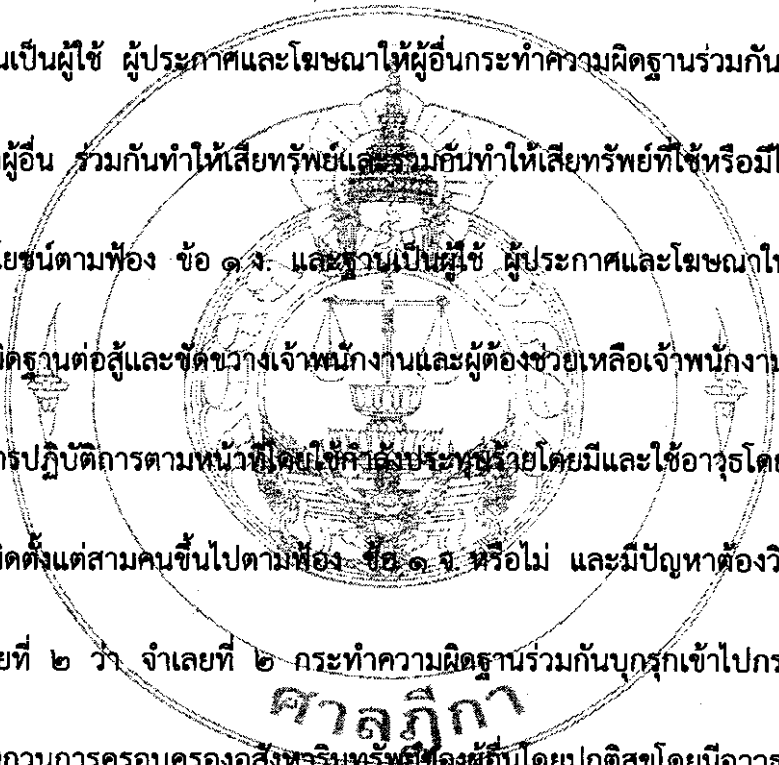
(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๓๕ -

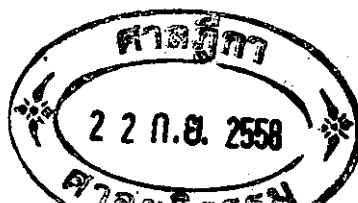
โรงเรียนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์สินของผู้อื่น ร่วมกัน
 ทำให้เสียทรัพย์สิน และร่วมกันทำให้เสียทรัพย์สินที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ตามฟ้อง
 ข้อ ๑ ค. ฐานเป็นผู้ใช้ ผู้ประกาศและโฆษณาให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันวางเพลิง
 เผาทรัพย์สินของผู้อื่น ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์สินและร่วมกันทำให้เสียทรัพย์สินที่ใช้หรือมีไว้เพื่อ
 สาธารณประโยชน์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ง. และฐานเป็นผู้ใช้ ผู้ประกาศและโฆษณาให้ผู้อื่น
 กระทำความผิดฐานต่อสู้อยู่และขัดขวางเจ้าพนักงานและผู้ต้องช่วยเหลือเจ้าพนักงานตาม
 กฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยให้กำลังประทุษร้ายโดยมีและใช้อาวุธโดยร่วมกัน
 กระทำความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไปตามฟ้อง ข้อ ๑ จ. หรือไม่ และมีปัญหาต้องวินิจฉัยตาม
 ฎีกาของจำเลยที่ ๒ ว่า จำเลยที่ ๒ กระทำความผิดฐานร่วมกันบุกรุกเข้าไปกระทำการใด
 อันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นโดยปกติสุขโดยมีอาวุธ
 ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ หรือไม่ โดยจำเลยที่ ๒ ฎีกาขอให้ลงโทษ
 จำเลยที่ ๒ ตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น ฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป
 ใช้กำลังประทุษร้ายและกระทำการให้เกิดการวุ่นวายขึ้นภายในบ้านเมืองโดยมีอาวุธ
 ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ วรรคแรก และฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่

- ๓๖ -

ห้าคนขึ้นไป และกระทำการอันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายในเขตที่มี
การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการ
ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๙ (๒), ๑๘ เท่านั้น เห็นว่า วันเกิดเหตุ
หลังจากจำเลยที่ ๑ พุดออกอากาศทางสถานีวิทยุคลื่นเอฟเอ็ม ความถี่ ๙๑.๐๐ เมกะเฮิร์ตซ์
ให้คนไปรวมตัวกันที่บ้านของจำเลยที่ ๑ นอกรอบพื้นที่บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัด
อุบลราชธานี โดยจำเลยที่ ๑ พุดบิดเบือนข้อเท็จจริงว่า เจ้าหน้าที่ทหารยิงกลุ่มคนเสื้อ
แดง เพื่อปลุกเร้าให้ประชาชนโกรธแค้นรัฐบาลและเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ต่อมาเวลาประมาณ
๑๓ นาฬิกา ของวันนั้น กลุ่มคนเสื้อแดงประมาณ ๕๐๐ ถึง ๕๐๐ คน ไปชุมนุมกันที่
บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี มีการตั้งเวทีปราศรัยชั่วคราวบนรถบรรทุกสิบล้อ
และมีผู้พูดบนเวทิดังกล่าวหลายคน ซึ่งโจทก์มีอำนาจ มาตย์นอก เบิกความยืนยันว่า
จำเลยที่ ๒ ยืนพูดที่เวทีบนรถบรรทุกสิบล้อสลับกับบุคคลอื่น โดยพูดถึงการได้อำนาจ
มาโดยไม่ชอบของรัฐบาลนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ กระบวนการยุติธรรมมีสองมาตรฐาน
และการเกิดรัฐประหาร โดยโจทก์มีจำสืบเอกพัสกร อุ่นตา เบิกความสนับสนุนว่า
จำเลยที่ ๒ กับพวกพุดปลุกปั่นยั่วยุให้กลุ่มผู้ชุมนุมเข้าไปภายในบริเวณศาลากลางจังหวัด

๕๖๘
/ ๓๑

อุบลราชธานีเพื่อตามหาคนที่ยิงผู้ชุมนุมได้รับบาดเจ็บ โดยพยานโจทก์ปากนี้ยืนยันว่า
ผู้ยิงที่ยืนพูดที่เวทีบนรถบรรทุกสิบล้อตามภาพถ่ายประกอบเอกสารหมาย จ.๘ ภาพที่ ๕
ถึงที่ ๙ คือ จำเลยที่ ๒ โดยพยานลงลายมือชื่อไว้ด้วย ซึ่งตรงกับภาพถ่ายหมาย จ.๓๒๙
อีกทั้งในวันเกิดเหตุจำเลยที่ ๒ แต่งกายมีลักษณะเด่นแตกต่างจากกลุ่มคนเสื้อแดงคนอื่น
โดยสวมกางเกงสีขาว และเสื้อยืดตัวในสีขาวกับเสื้อแจกเกิดตัวนอกสีน้ำเงิน บางครั้งใส่หมวก
สีแดง บางครั้งไม่ใส่ ตามแผ่นวีซีดีหมายเลข วจ.๒ (วจ.๕) และภาพถ่ายประกอบเอกสารหมาย
จ.๘ ภาพที่ ๕ ถึงที่ ๙ กับภาพถ่ายหมาย จ.๓๒๙ โดยลักษณะใบหน้าตามแผ่นวีซีดีและ
ภาพถ่ายดังกล่าวตรงกับภาพถ่ายจากฐานข้อมูลทะเบียนบัตรประจำตัวประชาชนที่แนบท้าย
หมายจับในชุดเอกสารหมาย จ.๘ แผ่นวีซีดีและภาพถ่ายดังกล่าวเป็นวัตถุพยานที่แสดง
ให้เห็นเหตุการณ์ในวันเกิดเหตุ แม้ไม่มีพยานบุคคลยืนยันศาลย่อมสามารถรับฟังได้ หาก
เป็นการรับฟังพยานผิดกฎหมายดังที่จำเลยที่ ๒ ฎีกาไม่ จึงเชื่อว่า พยานโจทก์จำเลย
ที่ ๒ ได้ไม่ผิดพลาด ประกอบกับจำเลยที่ ๒ ก็เบิกความรับว่า จำเลยที่ ๒ ขึ้นพูดที่เวที
บนรถบรรทุกสิบล้อที่บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีจริง การที่จำเลยที่ ๒
พูดขึ้นนำให้กลุ่มผู้ชุมนุมเข้าไปภายในบริเวณศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีเพื่อตามหาคน

○ (๓๑ ทวิ)

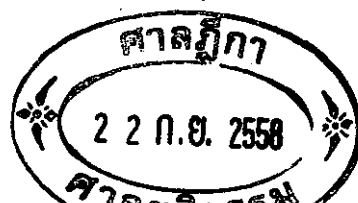

สำหรับศาลใช้

๒๒
/ ๓๘

- ๓๘ -

ที่ยังผู้ชุมนุมได้รับบาดเจ็บ เป็นการพูดในทำนองเดียวกับที่จำเลยที่ ๑ พูดบิดเบือน
ข้อเท็จจริงมาก่อนว่า เจ้าหน้าที่ทหารยิงกลุ่มคนเสื้อแดง ทั้งนี้เพื่อปลุกเร้าให้ประชาชน
โกรธแค้นรัฐบาลและเจ้าหน้าที่บ้านเมือง แล้วบุกรุกเข้าไปเผาศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี
ตามที่ปรากฏจากเจตนาของจำเลยที่ ๑ ดังที่ร้องเรียนมาแล้ว ซึ่งจากคำเบิกความของ
พันตำรวจโทสุรียา สิงหกุล พยานโจทก์ได้ความว่า จากการตรวจสอบการใช้โทรศัพท์
ของจำเลยที่ ๒ ปรากฏว่าในช่วงเกิดเหตุจำเลยที่ ๒ โทรศัพท์ติดต่อกับจำเลยที่ ๑ และ
แกนนำของกลุ่มคนเสื้อแดงกับกลุ่มผู้ชุมนุมหลายครั้ง แสดงว่ามีความเกี่ยวพันเชื่อมโยง
ระหว่างจำเลยที่ ๑ กับจำเลยที่ ๒ ในฐานะแกนนำของกลุ่มคนเสื้อแดงและกลุ่มผู้ชุมนุม
โดยเฉพาะอย่างยิ่งได้ความจากคำเบิกความของร้อยตำรวจเอกสันติภาพ สายงาม เบิกความว่า
ได้ยินแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดงพูดที่เวทีบนรถบรรทุกสิบล้อว่า เจ้าหน้าที่ทหารยิงกลุ่มคน
เสื้อแดง ให้กลุ่มคนเสื้อแดงบุกรุกเข้าไปในศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ประกอบกับ
พยานโจทก์ปากนี้ยังเบิกความต่อศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดอุบลราชธานีว่า พยาน
ได้ยินเสียงแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดงที่เป็นผู้หญิงพูดที่เวทีบนรถบรรทุกสิบล้อว่า ให้เผาได้เลย
ที่ขอนแก่นเผาแล้วที่มุกดาหารเผาแล้ว เผาเลย แสดงให้เห็นว่า แกนนำกลุ่มคนเสื้อแดง

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

877
39

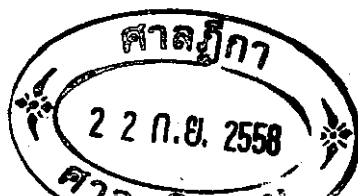
- ๓๑๙ -

ที่พูดบนเวทีรวมทั้งจำเลยที่ ๒ มีส่วนปลุกระดม ยุยงส่งเสริมให้กลุ่มคนเสื้อแดงบุกกรุก
เข้าไปในศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีเพื่อเผาทำลาย โดยมีการกระทำต่าง ๆ ที่มีลักษณะ
แบ่งหน้าที่กันทำเป็นกลุ่ม ๆ เช่น ในระหว่างที่จำเลยที่ ๒ และแกนนำคนอื่นพูดปราศรัย
ที่เวทีบนรถบรรทุกสิบล้อที่บริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี มีกลุ่มคนเสื้อแดง
ส่วนหนึ่งนำยางรถยนต์เก่าไปเผาที่ประตูทางเข้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีด้านทิศเหนือ
และทิศใต้ กลุ่มคนเสื้อแดงส่วนหนึ่งรวมกันใช้ก้อนหินขว้างปาใส่กระจกอาคารศูนย์สื่อสาร
แล้วใช้ขวดน้ำมันจุดไฟโยนเข้าไปในอาคารศูนย์สื่อสาร กลุ่มคนเสื้อแดงส่วนหนึ่งใช้น้ำมัน
ราดป้อมยามที่ประตูทางเข้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีด้านถนนอุปราชนแล้วจุดไฟเผา
กลุ่มคนเสื้อแดงส่วนหนึ่งพังรั้วด้านหน้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีแล้ววิ่งเข้าไปในอาคาร
ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีโดยขว้างก้อนอิฐ ก้อนหิน และยิงหนังสติ๊กที่มีลูกหินเข้าไป
เจ้าพนักงานตำรวจ เจ้าหน้าที่ทหาร และเจ้าหน้าที่อื่นจนได้รับบาดเจ็บ จากนั้นใช้ก้อนหิน
ขว้างปาและทุบกระจกอาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีจนแตกแล้วใช้ขวดน้ำมันจุดไฟ
โยนเข้าไปในอาคารโดยมีการกระทำเช่นนี้หลายคนจนเพลิงติดลุกลามทั้งอาคาร และยังมี
กลุ่มคนเสื้อแดงส่วนหนึ่งใช้น้ำมันราดรถยนต์ ๔ คัน ที่จอดในบริเวณศาลากลางจังหวัด

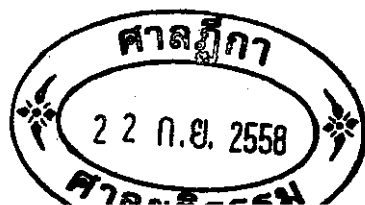
อุบลราชธานีแล้วจุดไฟเผาเสียหายทั้งสี่คัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีการวางแผนเตรียมการ
มาก่อน ไม่ใช่เป็นความคิดที่เกิดขึ้นฉับพลัน พฤติการณ์ของจำเลยที่ ๒ ที่พุดปลุกระดม
ยุยงส่งเสริมจนทำให้กลุ่มคนเสื้อแดงเกิดความโกรธแค้นแล้วบุกรุกเข้าไปในศาลากลางจังหวัด
และเผาทำลายอาคารและทรัพย์สินต่าง ๆ โดยสืบปรากฏว่าจำเลยที่ ๒ ได้ห้ามปราม
กลุ่มคนเสื้อแดงมิให้กระทำเช่นนั้น เป็นกรรมสองที่เห็นว่าการที่จำเลยที่ ๒ มีเจตนาโดยย้อม
เล็งเห็นผลว่า จากการปลุกระดมโดยบิดเบือนข้อเท็จจริงและยุยงส่งเสริมเช่นนั้น กลุ่มคน
เสื้อแดงที่ไปชุมนุมด้วยอารมณ์โกรธแค้นที่ได้รับทราบข้อบิดเบือนจากจำเลยที่ ๒ อาจ
กระทำไปตามอารมณ์ดังกล่าวทำให้เกิดการรบกวนประชาชนรวมทั้งมีการเผาทำลายศาลากลาง
จังหวัดอุบลราชธานีและทรัพย์สินต่าง ๆ รวมทั้งมีการทำร้ายร่างกายข้าราชการ เจ้าพนักงาน
และเจ้าหน้าที่ที่มารักษาความสงบเรียบร้อยภายในบริเวณศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี
เพราะหากจำเลยที่ ๒ ในฐานะแกนนำรวมทั้งกลุ่มคนเสื้อแดงมีเจตนาที่จะชุมนุมโดยสงบ
และปราศจากอาวุธตามสิทธิที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ย่อมไม่มี
เหตุผลที่จะปลุกระดมให้บุกรุกเข้าไปเผาทำลายอาคารและทรัพย์สินต่าง ๆ ของรัฐเช่นนี้
กรณีถือได้ว่า จำเลยที่ ๒ มีเจตนาก่อให้เกิดผู้อื่นกระทำความผิดไม่ว่าด้วยการยุยงส่งเสริม

หรือด้วยวิธีอื่นใด จำเลยที่ ๒ จึงมีความผิดฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกัน
วางเพลิงเผาทรัพย์และทำให้เสียทรัพย์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ค. ฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำ
ความผิดฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์และทำให้เสียทรัพย์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ง. และฐาน
เป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานต่อสู้และขัดขวางเจ้าพนักงานและผู้ต้องช่วยเหลือ
เจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยมีและ
ใช้อาวุธโดยร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไปตามฟ้อง ข้อ ๑ จ. และมีความผิด
ฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันเบียดเบียนโดยใช้กำลังประทุษร้ายและโดยมี
อาวุธตามฟ้องข้อ ๑ ข. ซึ่งในความผิดฐานนี้ แม้จำเลยที่ ๒ ฎีกาฝ่ายเดียวโดยโจทก์ไม่ฎีกา
ศาลฎีกามีอำนาจปรับบทกฎหมายให้ถูกต้องได้โดยไม่เพิ่มเติมโทษจำเลยที่ ๒ ส่วนที่
ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษาลงโทษจำเลยที่ ๒ ฐานเป็นตัวการกระทำความผิด
ฐานร่วมกันบุกรุกเข้าไปกระทำการใดอันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์
ของผู้อื่นโดยปกติสุขโดยมีอาวุธนั้น โจทก์ไม่มีพยานมายืนยันว่า วันเกิดเหตุจำเลยที่ ๒
เข้าไปในศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีหรือไม่ คดีจึงฟังไม่ได้ว่า จำเลยที่ ๒ เป็นตัวการ
กระทำความผิดฐานดังกล่าวตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ตามที่จำเลยที่ ๒ ฎีกา

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

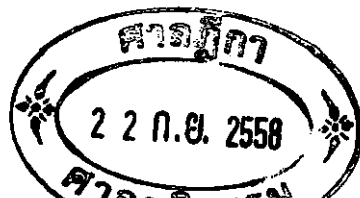
- ๔๒ -

เมื่อผู้ถูกใช้ได้กระทำความผิดนั้น จำเลยที่ ๒ ต้องรับโทษเสมือนเป็นตัวการ แต่ไม่ปรากฏ
 ข้อเท็จจริงให้เห็นอย่างชัดแจ้งว่าจำเลยที่ ๒ ประกาศและโฆษณาข่มขู่ให้ผู้อื่นกระทำความผิด
 โดยตรง จึงรับฟังไม่ได้ว่าจำเลยที่ ๒ กระทำความผิดฐานเป็นผู้ประกาศและโฆษณาให้ผู้อื่น
 กระทำความผิดฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์สินและทำให้เสียทรัพย์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ค. และ
 ข้อ ๑ ง. และฐานเป็นผู้ประกาศและโฆษณาให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานต่อสู้อันตรายต่อสุขอนามัย
 เจ้าพนักงานและผู้ต้องช่วยเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้
 กำลังประทุษร้ายโดยมีและใช้อาวุธร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไปตามฟ้อง
 ข้อ ๑ จ. ฎีกาของโจทก์และจำเลยที่ ๒ ฟังพิจารณางาน

ส่วนที่จำเลยที่ ๓ ฎีกาว่า ขอให้ยกฟ้องจำเลยที่ ๓ ตามคำพิพากษา

ศาลฎีกา

ศาลชั้นต้น นั้น เห็นว่า ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ พิพากษาลงโทษจำเลยที่ ๓ ในความผิด
 ฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้ายและกระทำการให้เกิดการวุ่นวาย
 ขึ้นภายในบ้านเมืองโดยมีอาวุธตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ ฐานร่วมกันมั่วสุม
 กันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป และกระทำการอันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายในเขต
 ที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการ

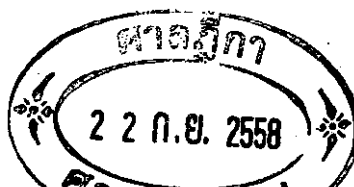
○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๔๓ -

ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๙ (๒), ๑๘ และฐานร่วมกันบุกรุกเข้าไป
กระทำการใดอันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นโดยปกติสุขโดยมี
อาวุธ ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๖๕ (๒) ประกอบด้วยมาตรา ๓๖๔ แต่ใน
ฎีกาของจำเลยที่ ๓ ไม่ได้ระบุข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายอ้างอิงให้เห็นว่าคัดค้านคำพิพากษา
ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ ที่เกี่ยวกับจำเลยที่ ๒ ว่าในข้อเท็จจริงหรือศาลเคลื่อนอย่างไร ฎีกา
ของจำเลยที่ ๓ จึงเป็นฎีกาไม่ขัดแย้ง ไม่ชอบด้วยประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความ
อาญา มาตรา ๒๑๖ ศาลฎีกาไม่รับฟังฎีกาของจำเลยที่ ๓
มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ ๔ ที่ ๗ ที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ว่า
จำเลยที่ ๔ ที่ ๗ ที่ ๑๘ และที่ ๑๙ กระทำความผิดฐานบุกรุกเข้าไปกระทำการใดอันเป็น
การรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นโดยปกติสุขโดยมีอาวุธตามคำพิพากษาศาล
ล่างทั้งสองหรือไม่ โดยจำเลยที่ ๔ ที่ ๗ ที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ฎีกาขอให้ยกฟ้องความผิดฐาน
ดังกล่าว และให้ลงโทษจำเลยที่ ๔ ที่ ๗ ที่ ๑๘ และที่ ๑๙ เฉพาะฐานร่วมกันมั่วสุมกัน
ตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้ายและกระทำการให้เกิดการวุ่นวายขึ้นภายในบ้านเมือง
โดยมีอาวุธตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ และฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่

ห้าคนขึ้นไป และกระทำการอันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายในเขตที่มี
การประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการ
ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๕ (๒), ๑๘ เหนือ นั้น เห็นว่า โจทก์มี
ร้อยตำรวจเอกสันติภาพเบิกความเป็นพยานว่า พยานได้รับคำสั่งจากผู้บังคับบัญชาให้ไป
ถ่ายรูปกลุ่มคนเสื้อแดงโดยเริ่มไปถึงและถ่ายภาพเวลาประมาณ ๑๔ นาฬิกา ขณะนั้น
ประตูศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีปิดและมีการเฝ้าทางรถยนต์ทุกประตูแล้ว พยานเป็น
ผู้ถ่ายรูปจำเลยที่ ๔ ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๙๕ ภาพที่ ๔ ซึ่งจำเลยที่ ๔ นำสืบรับว่า
ได้เข้าไปในบริเวณศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีจริง และมีเจ้าพนักงานตำรวจมาบอก
จำเลยที่ ๔ ให้กลับบ้าน ที่จำเลยที่ ๔ ฎีกาว่า จำเลยที่ ๔ มีเหตุสมควรเข้าไปในบริเวณ
ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี เพราะจำเลยที่ ๕ เพียงแต่ไปตะโกนห้ามเจ้าหน้าที่ทหาร
ไม่ให้ยิงผู้ชุมนุมเท่านั้น เห็นว่า ไม่ใช่เป็นเหตุสมควรและขัดต่อเหตุผล เพราะขณะเกิดเหตุ
เจ้าหน้าที่ของรัฐกำลังรักษาความสงบเรียบร้อยในสถานที่ราชการ บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้อง
ย่อมไม่มีเหตุที่จะเข้าไปในบริเวณนั้น ส่วนจำเลยที่ ๗ นั้น พยานถ่ายรูปไว้ตามภาพถ่าย
หมายเลข จ.๒๙๕ แผ่นที่ ๑ และ ที่ ๒ ซึ่งนอกจากจำเลยที่ ๗ จะยอมรับว่าเป็นภาพถ่าย

ศาลฎีกา

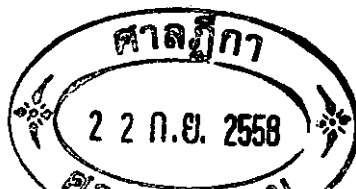
○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๔๕ -

ของตนเองแล้ว จำเลยที่ ๗ ยังเบิกความรับว่า ได้เข้าไปในบริเวณศาลากลางจังหวัด
อุบลราชธานี ทั้งได้ใช้ก้อนหินขว้างไปที่อาคารสร้างใหม่ซึ่งอยู่ที่ด้านหน้าอาคารนารักษ์
ส่วนจำเลยที่ ๑๘ นั้น โจทก์มีภาพถ่ายแนบท้ายหมายจับตามหมาย จ.๒๓ แผ่นที่ ๔
ระบุว่า เป็นภาพถ่ายของจำเลยที่ ๑๘ ซึ่งจำเลยที่ ๑๘ ยอมรับว่าเป็นภาพถ่ายของตนเอง
จริง สำหรับจำเลยที่ ๑๙ นั้น โจทก์มีภาพถ่ายหมาย จ.๑๑๗ แผ่นที่ ๔ ระบุว่า
เป็นภาพถ่ายของจำเลยที่ ๑๙ ซึ่งจำเลยที่ ๑๙ ยอมรับว่าเป็นภาพถ่ายของตนเองจริง
และเป็นภาพที่จำเลยที่ ๑๙ เคียงตามหลังหมายจับซึ่งมีชื่อและเลขที่ข้อม้อมอยู่ในศาลากลาง
จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบกับจำเลยที่ ๑๙ ก็นำสืบและรับในชั้นอุทธรณ์ว่า จำเลย
ที่ ๑๙ เข้าไปในศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีจริง ภาพถ่ายเป็นวัตถุพยานที่มีน้ำหนัก
เมื่อรับฟังประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์ที่มีน้ำหนักรับฟังได้ ที่จำเลยที่ ๗
ที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ฎีกาว่า โจทก์ไม่มีพยานว่าจำเลยที่ ๗ ที่ ๑๘ และที่ ๑๙ ร่วมพั้งรั้ว
และประตูศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ทั้งต้องฟังเป็นคุณว่าจำเลยที่ ๗ และที่ ๑๘
ขว้างก้อนหินเพื่อระบายความโกรธแค้น ส่วนจำเลยที่ ๑๙ มีเหตุสมควรเข้าไปในบริเวณ
ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี เพราะอยู่ในกลุ่มคนเสื้อแดงที่เข้าไปเพราะความโกรธแค้น

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

๑๖๘/๕๖

- ๔๖ -

คิดว่าเจ้าหน้าที่ทหารยิงกลุ่มคนเสื้อแดงบาดเจ็บ เห็นว่า ความโกรธแค้นดังกล่าวเกิดจาก
การบิดเบือนข้อเท็จจริงของบรรดาแกนนำกลุ่มคนเสื้อแดงว่าเจ้าหน้าที่ทหารยิงกลุ่มคน
เสื้อแดง ทั้งนี้เพื่อปลุกเร้าให้เกิดความโกรธแค้นรัฐบาลและเจ้าหน้าที่บ้านเมือง แต่ก็ไม่ชอบ
ด้วยเหตุผลที่จะมีการใช้ก้อนหินขว้างปาทำลายทรัพย์สินและเผาทำลายทรัพย์สินของรัฐ
อีกทั้งหากมีกรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำความผิด ย่อมเป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่
ผู้รับผิดชอบที่จะดำเนินการไปตามกฎหมาย หากว่ากลุ่มคนเสื้อแดงจะมีอำนาจกระทำการ
ใด ๆ ด้วยตนเองไม่ จึงไม่มีเหตุผลที่จำเลยที่ ๗ ที่ ๑๘ และที่ ๑๙ จะเข้าไปใน
บริเวณศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีในขณะเกิดเหตุ พยานหลักฐานโจทก์มีน้ำหนักรับฟัง
ได้ว่า จำเลยที่ ๔ ที่ ๗ ที่ ๑๘ และที่ ๑๙ กระทำความผิดฐานร่วมกันบุกรุกเข้าไป
กระทำการใดอันเป็นการรบกวนการครองครองสิทธิทรัพย์สินของผู้อื่นโดยปกติสุขโดยมี
อาวุธตามฟ้องข้อ ๑ ข. ตามที่ศาลล่างทั้งสองวินิจฉัย ฎีกาของจำเลยที่ ๔ ที่ ๗ ที่ ๑๘
และที่ ๑๙ ฟังไม่ขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยที่ ๗ กระทำความผิด
ฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์สินที่เป็นโรงเรียนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ร่วมกัน

○ (๓๑ ทวิ)

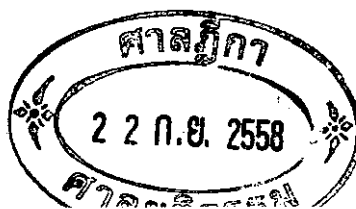

สำหรับศาลใช้

๕๘
๕

- ๕๗ -

วางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ และร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ที่ใช้หรือ
มีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ค. ฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น
ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์และร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์
ตามฟ้อง ข้อ ๑ ง. และฐานต่อสู้และขัดขวางเจ้าพนักงานและผู้ต้องช่วยเหลือเจ้าพนักงาน
ตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยมีและใช้อาวุธโดย
ร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไปตามฟ้อง ข้อ ๑ จ. หรือไม่ เห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริง
รับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๗ บุกรุกเข้าไปในบริเวณศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ทั้งได้ใช้
ก้อนหินขว้างไปที่อาคารสร้างใหม่ซึ่งอยู่ที่ด้านหน้าอาคารนาฬิกาตามภาพถ่ายหมายเลข
จ.๒๔๕ ภาพที่ ๒ ดังที่วินิจฉัยมาแล้ว จากการเปรียบเทียบภาพดังกล่าวกับภาพ
เคลื่อนไหวที่พันตำรวจโทศุภกรบันทึกไว้ ตามวัตถุประสงค์หมาย วจ.๗ ในช่วงเวลา
๐.๒๓.๐๐ ถึง ๐.๒๕.๓๐ ปรากฏว่าเป็นภาพเดียวกัน ภาพดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า
ขณะที่เจ้าหน้าที่ดับเพลิงกำลังเข้าดับเพลิงที่ลุกไหม้ด้านข้างตัวอาคารศาลากลางจังหวัด
อุบลราชธานีโดยมีเจ้าพนักงานตำรวจถือโล่คอยอำนวยความสะดวก มีกลุ่มคนเสื้อแดง
จำนวนมากใช้ก้อนหิน ไม้ ขว้างปาใส่เจ้าหน้าที่ดับเพลิงและเจ้าพนักงานตำรวจจนต้อง

○ (๓๑ ทวิ)

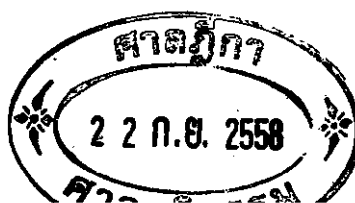

สำหรับศาลใช้

878
48

- ๔๘ -

ล่าถอย ซึ่งนายภากร บ้านใหม่ หัวหน้าป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๒ เทศบาล นครอุบลราชธานีเบิกความเป็นพยานโจทก์ยืนยันในข้อนี้ การขวางปากก้อนหินของจำเลย ที่ ๗ จึงเป็นส่วนหนึ่งของการกระทำของกลุ่มคนเสื้อแดงที่ต่อสู้ขัดขวางไม่ให้เจ้าหน้าที่ ดับเพลิงและเจ้าพนักงานตำรวจปฏิบัติการตามหน้าที่ในการป้องกันการวางเพลิงเผาทรัพย์สิน ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี เมื่อเหตุการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นในขณะที่ศาลากลางจังหวัด อุบลราชธานีกำลังถูกเผาไหม้เพลิงลุกไหม้อันเป็นเวลาดต่เนื่องกันกับที่มีผู้วางเพลิงเผาทรัพย์สิน แม้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงอย่างชัดเจนแจ้งรายละเอียดที่ ๗ เป็นผู้วางเพลิงเผาทรัพย์สิน ศาลากลาง จังหวัดอุบลราชธานีและทรัพย์สินอื่น ๆ ตามฟ้อง แต่ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๙๕ ภาพที่ ๑ แสดงให้เห็นว่า จำเลยที่ ๗ อยู่ในเหตุการณ์ที่มีการเผาศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ทั้งมีการต่อสู้ขัดขวางไม่ให้เจ้าหน้าที่ดับเพลิงและเจ้าพนักงานตำรวจปฏิบัติการตามหน้าที่ ในการป้องกันการวางเพลิงเผาทรัพย์สินศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี จนเป็นเหตุให้ศาลากลาง จังหวัดอุบลราชธานีถูกเผาพอดวายในที่สุด เป็นลักษณะของการแบ่งหน้าที่กันกระทำเพื่อ มุ่งต่อผลสำเร็จของการวางเพลิงเผาทรัพย์สินศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีและทรัพย์สินอื่น ๆ การกระทำของจำเลยที่ ๗ จึงเป็นความผิดฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์สินและทำให้เสียทรัพย์สิน

๒๗๘
๔๙

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๔๔ -

ตามฟ้อง ข้อ ๑ ค. ฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์และทำให้เสียหายตามฟ้อง ข้อ ๑ ง.

และฐานต่อสู้และขัดขวางเจ้าพนักงานและผู้ต้องช่วยเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการ

ปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยมีและใช้อาวุธโดยร่วมกันกระทำความผิด

ตั้งแต่สามคนขึ้นไปตามฟ้องข้อ ๑ จ. ฎีกาชั้นสองโจทก์ฟังขึ้น

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยที่ ๕ ที่ ๙ ที่ ๑๒

และที่ ๑๗ กระทำความผิดฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ร่วมกันทำให้เสียหาย

และร่วมกันทำให้เสียหายที่ใช้หรือมีไว้เพื่อหาผลประโยชน์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ง. และฐาน

ต่อสู้และขัดขวางเจ้าพนักงานและผู้ต้องช่วยเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติการ

ตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยมีและใช้อาวุธโดยร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สามคน

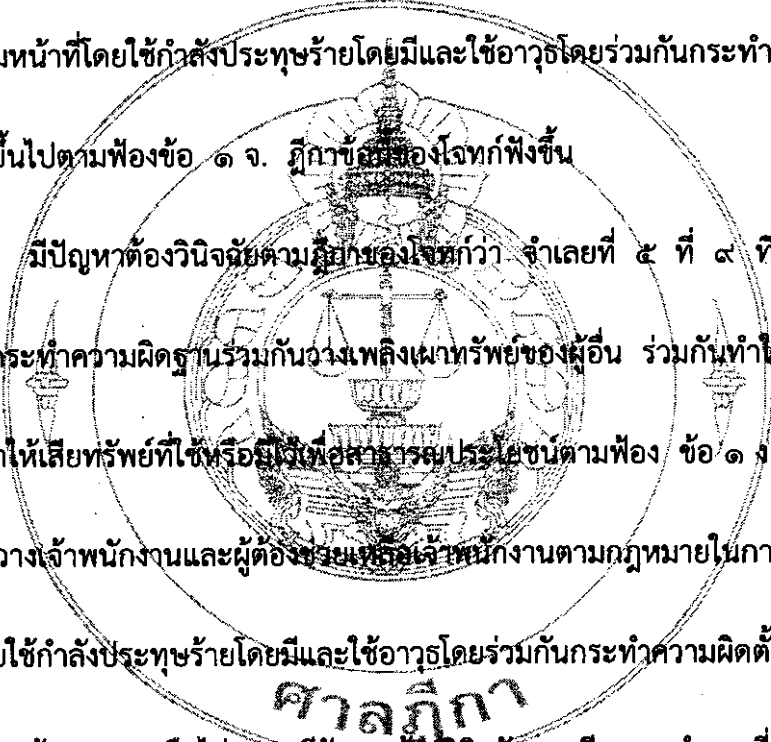
ขึ้นไปตามฟ้อง ข้อ ๑ จ. หรือไม่ และมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของจำเลยที่ ๕ ที่ ๙

ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ ว่า จำเลยที่ ๕ ที่ ๙ ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ กระทำความผิดตาม

คำพิพากษาศาลล่างทั้งสองหรือไม่ โดยโจทก์ฎีกาขอให้ลงโทษจำเลยที่ ๕ ที่ ๙ ที่ ๑๒

และที่ ๑๗ เพิ่มเติมในข้อหาตามฟ้องข้อ ๑ ง. และ ๑ จ. นอกเหนือจากที่ศาลล่างทั้งสอง

พิพากษา ส่วนจำเลยที่ ๕ ที่ ๙ ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ ฎีกาขอให้ยกฟ้อง เห็นว่า จำเลย

878
50

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๕๐ -

ที่ ๕ ที่ ๙ ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ อยู่ในกลุ่มของนายบพ จารย์เชื่อง หัวหน้าการ์ดของ
 กลุ่มคนเสื้อแดงที่บุกกรุกเข้าไปในศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีเป็นกลุ่มแรก ๆ ซึ่งมีภาพถ่าย
 พฤติการณ์ของจำเลยที่ ๕ ที่ ๙ ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ ตามที่ร้อยตำรวจเอกสันติภาพพยาน
 โจทก์ถ่ายไว้หลายภาพ เช่น พฤติการณ์ของจำเลยที่ ๕ ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๗๐
 ภาพที่ ๒ และที่ ๕ เป็นภาพของจำเลยที่ ๕ ที่ถือขวดน้ำมัน ตามภาพถ่ายหมายเลข
 จ.๑๖๒ จ.๑๖๘ จ.๒๗๐ ภาพที่ ๗ ที่ ๘ และที่ ๙ เป็นภาพของจำเลยที่ ๕ อยู่ใน
 กลุ่มคนเสื้อแดงที่กำลังทุบทำลายกระจกอาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ตาม
 ภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๗๐ ภาพที่ ๑๙ เป็นภาพของจำเลยที่ ๕ กับพวกบุกกรุกเข้าไปใน
 อาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๘๗ เป็นภาพของจำเลย
 ที่ ๕ ขว้างขวดน้ำมันใส่อาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี โดยโจทก์มีนายกรวิทย์
 จันทรแปลง ซึ่งเป็นหนึ่งในกลุ่มคนเสื้อแดงเบิกความว่า พยานเห็นจำเลยที่ ๕ เหน้มัน
 จากในถังเข้าไปในอาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี โดยตัวนายกรวิทย์อยู่ในเหตุการณ์
 ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๖๓ ถึง จ.๑๖๙ เชื่อว่าพยานเห็นเหตุการณ์จริง ส่วนพฤติการณ์
 ของจำเลยที่ ๙ ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๗๐ ภาพที่ ๔ ที่ ๗ และที่ ๙ เป็นภาพของ

22 ก.ย. 2558

878
51

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๕๑ -

จำเลยที่ ๙ อยู่ในกลุ่มเดียวกับจำเลยที่ ๕ ที่กำลังทบทวนทำลายกระจกอาคารศาลากลาง
จังหวัดอุบลราชธานี และตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๗๐ ภาพที่ ๒๒ เป็นภาพของจำเลย
ที่ ๙ กำลังยืนอยู่ในบริเวณที่อาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีกำลังถูกไหม้ พุทธิการณ
ของจำเลยที่ ๑๒ ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๗๐ ภาพที่ ๙ และที่ ๑๐ กับตามภาพถ่าย
หมายเลข จ.๒๙๔ ภาพที่ ๑ และที่ ๓ ถึงที่ ๑๐ เป็นภาพของจำเลยที่ ๑๒ อยู่ในกลุ่ม
คนเสื้อแดงที่กำลังทบทวนทำลายกระจกอาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีจำเลยที่ ๕
ปรากฏอยู่ในภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๙๔ ภาพที่ ๗ และที่ ๑๐ ด้วย ส่วนพุทธิการณของ
จำเลยที่ ๑๗ ตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๔๒ และ จ.๒๙๔ ภาพที่ ๔ ก็อยู่ในกลุ่มเดียวกับ
จำเลยดังกล่าว โดยโจทก์มีพินด้ารวจโทอุทัย ปุชิน พนักงานสอบสวนเบิกความว่า
จำเลยที่ ๑๗ ให้การรับว่าเป็นบุคคลในภาพและไม่มีกล่าวจริง นอกจากนี้ตามข้อมูลกรณี
กลุ่มคนเสื้อแดงเผาศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีเอกสารหมายเลข จ.๑๒๒ แสดงภาพถ่าย
ของจำเลยที่ ๑๗ อย่างชัดเจนว่าอยู่ในกลุ่มของนายนบพาท เช่น ภาพที่ ๑๐ ถึง ๓๒
เป็นภาพจำเลยที่ ๑๗ กำลังยกแผงเหล็กกันทางอยู่ใกล้ ๆ นายนบพาท ภาพที่ ๑๐
ถึง ๓๓ และภาพที่ ๑๐ ถึง ๓๔ เป็นภาพจำเลยที่ ๑๗ อยู่ในกลุ่มคนเสื้อแดงที่กำลัง

○ (๓๑ ทวี)

สำหรับศาลใช้

๘๗๕
๕๖

- ๕๖ -

ทูลทำลายกระงกอาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี โดยจำเลยที่ ๑๗ มีการแต่งกาย
ที่สามารถจำแนกได้อย่างชัดเจน เพราะจำเลยที่ ๑๗ นุ่งกางเกงสีอ่อน สวมเสื้อลายพราง
ทับเสื้อสีแดง นอกจากนี้ในภาพชุดเดียวกันตามภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๗๐ ภาพที่ ๑๔
ยังแสดงให้เห็นว่ามีชายคนหนึ่งในกลุ่มคนเสื้อแดงกำลังเทน้ำมันเชื้อเพลิงผ่านทางกระงก
อาคารที่ถูกทูลทำลาย แล้วจากนั้นก็มีการโยนขวดในอาคารศาลากลางจังหวัด
อุบลราชธานีตามภาพที่ ๑๕ นอกจากนี้โจทก์จะมีพยานบุคคลและภาพถ่ายอันเป็นวัตถุพยาน
ที่มีน้ำหนักแล้ว จำเลยที่ ๕ และที่ ๙ ก็ให้การรับสารภาพในชั้นสอบสวน ตามบันทึก
คำให้การของผู้ต้องหาเอกสารหมายเลข จ.๑๘ และ จ.๑๑๓ ซึ่งเป็นการให้การต่อหน้า
ทนายความหลังจากเกิดเหตุไม่นาน เชื่อว่าเป็นคำให้การของจำเลยที่ ๕ และที่ ๙ โดย
สมัครใจ เมื่อรับฟังสนับสนุนพยานหลักฐานโจทก์ที่มีน้ำหนักแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น ข้อต่อสู้
ของจำเลยที่ ๕ และที่ ๙ ที่ว่า จำเลยที่ ๕ และที่ ๙ ไม่ได้อยู่ในเหตุการณ์ตลอด
แต่ในระหว่างเหตุการณ์ได้ออกมาข้างนอกศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีแล้วกลับไปที่บ้าน
ของจำเลยที่ ๑ นั้น ฟังไม่ขึ้น ส่วนที่จำเลยที่ ๕ ฎีกาว่า คำเบิกความของพยานโจทก์
ปากร้อยตำรวจเอกสันติภาพ นายกรวิทย์และนายเด่นชัย ไม่อาจรับฟังลงโทษจำเลยที่ ๕

878
13

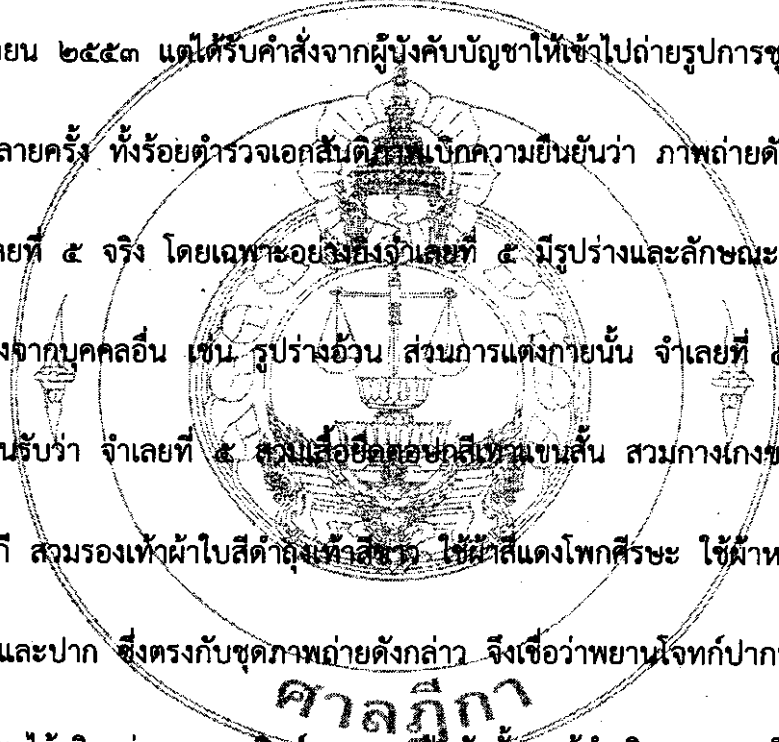
○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๕๓ -

ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งร้อยตำรวจเอกสันติภาพเพ็งย้ายมา ย่อมไม่อาจจำจำเลยที่ ๕ ได้นั้น เห็นว่า แม้อัยการฟ้องร้อยตำรวจเอกสันติภาพเพ็งมารับราชการที่สถานีตำรวจภูธรอำเภอเมืองอุบลราชธานี ในเดือนเมษายน ๒๕๕๓ แต่ได้รับคำสั่งจากผู้นั่งคับบัญชาให้เข้าไปถ่ายรูปการชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดงหลายครั้ง ทั้งร้อยตำรวจเอกสันติภาพเพ็งก็ยืนยันว่า ภาพถ่ายดังกล่าวเป็นภาพของจำเลยที่ ๕ จริง โดยเฉพาะอย่างยิ่งถึงจำเลยที่ ๕ มีรูปร่างและลักษณะการแต่งกายพิเศษแตกต่างจากบุคคลอื่น เช่น รูปร่างอ้วน ส่วนการแต่งกายนั้น จำเลยที่ ๕ ให้การในชั้นสอบสวนรับว่า จำเลยที่ ๕ สวมเสื้อยืดคอกลมสีเขมรแขนสั้น สวมกางเกงขาสั้นสามส่วน สีขาวแกมเทา สวมรองเท้าผ้าใบสีดำถุงเท้าสีขาว ใช้ผ้าสีแดงโพกศีรษะ ใช้ผ้าหน้ากากอนามัย สีขาวปิดจมูกและปาก ซึ่งตรงกับชุดภาพถ่ายดังกล่าว จึงเชื่อว่าพยานใจทักปากนี้สามารถจำจำเลยที่ ๕ ได้จริง ส่วนนายกรวิทย์และนายเด่นชัยนั้น แม้คำเบิกความจะเป็นคำขัดหอดของผู้ร่วมกระทำความผิดด้วยกัน แต่ก็มีใช่เป็นคำขัดหอดเพื่อให้ตนเองพ้นผิด เพราะบุคคลทั้งสองก็ถูกดำเนินคดีด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งนายเด่นชัยให้การในชั้นสอบสวนตามบันทึกคำให้การเอกสารหมาย จ.๒๔๗ ระบุพฤติการณ์ของจำเลยที่ ๕ สอดคล้องกับที่ปรากฏจากชุดภาพถ่ายดังกล่าว โดยไม่ปรากฏว่าที่นายเด่นชัยให้การนั้นเกิดขึ้นจากการจูงใจ

ศาลฎีกา

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๕๔ -

ผู้เชิญ หลอกหลวงหรือโดยมิชอบประการใด จึงสามารถรับฟังคำเบิกความและคำให้การ
ชั้นสอบสวนของบุคคลทั้งสองประกอบพยานหลักฐานอื่นของโจทก์ได้ นอกจากนี้เมื่อศาล
ตรวจดูภาพเคลื่อนไหวจากแผ่นวีดิทัศน์มาย จว.๒ แผ่นที่ ๒ ก็ปรากฏพฤติการณ์ของจำเลย
ที่ ๕ เช่นเดียวกัน อีกทั้งจำเลยที่ ๑๒ ก็ยืนยันว่า ภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๔๔ ภาพที่ ๗
และที่ ๑๐ มีจำเลยที่ ๕ อยู่ในภาพด้วย ที่จำเลยที่ ๙ ปฏิเสธว่า ภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๘๔
เป็นภาพที่ถ่ายในระยะไกล ไม่สามารถยืนยันได้ว่าเป็นจำเลยที่ ๙ แม้จะมีจำเลยที่ ๕
ยืนยันว่าเป็นจำเลยที่ ๙ ก็ตามนั้น เห็นว่า นอกจากภาพดังกล่าวแล้ว ยังมีภาพถ่ายอื่น
ที่แสดงพฤติการณ์ของจำเลยที่ ๙ ว่าอยู่ในกลุ่มคนเสื้อแดงที่กำลังเผาอาคารศาลากลาง
จังหวัดอุบลราชธานีตั้งที่วินิจฉัยมาแล้ว ส่วนข้อต่อสู้ของจำเลยที่ ๑๒ และที่ ๑๗ ที่อ้างว่า
เข้าไปห้ามกลุ่มคนเสื้อแดงนั้น ตามภาพถ่ายไม่ปรากฏว่าจำเลยที่ ๑๒ และที่ ๑๗ ได้กระทำ
เช่นนั้น ตรงกันข้ามกลับกระทำการในลักษณะสมคบกับนายบพชาติและพวกกลุ่มคนเสื้อแดง
ที่ทุบทำลายกระจกและเผาอาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี ข้อต่อสู้ของจำเลยที่ ๑๒
และที่ ๑๗ จึงฟังไม่ขึ้น ที่จำเลยที่ ๑๒ ปฏิเสธว่า คำเบิกความของร้อยตำรวจเอกสันติภาพ
พยานโจทก์เกี่ยวกับภาพถ่ายหมายเลข จ.๒๘๔ เป็นพิรุณนั้น เห็นว่า ร้อยตำรวจเอกสันติภาพ

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

๘๘
๕

- ๕๕ -

ถ่ายรูปจำเลยที่ ๑๒ ไว้หลายภาพที่แสดงพฤติกรรมของจำเลยที่ ๑๒ เช่น ตามภาพถ่าย
หมาย จ.๒๗๐ ภาพที่ ๙ และที่ ๑๐ กับตามภาพถ่ายหมาย จ.๒๙๔ ภาพที่ ๑ และที่ ๓
ถึงที่ ๑๐ เป็นภาพของจำเลยที่ ๑๒ อยู่ในกลุ่มคนเสื้อแดงที่กำลังทุบทำลายกระจกอาคาร
ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีหลายภาพ สอดคล้องที่ ๑๗ นั้น แม้ในเบื้องต้นร้อยตำรวจเอก
สันติภาพจะจำผิดเป็นนายสีหน ทอดมา แต่ภายหลังได้ระบุถูกต้องว่าเป็นจำเลยที่ ๑๗ ตั้งแต่
ในชั้นสอบสวน จึงไม่ทำให้เป็นความขัดแย้งกันไม่น่าเชื่อถือ ภาพถ่ายหมาย จ.๑๔๒
และ จ.๒๙๔ ภาพที่ ๔ เป็นวัตถุพยานที่แสดงให้เห็นถึงพฤติกรรมของจำเลยที่ ๑๗ ที่อยู่
ในกลุ่มเดียวกันกับจำเลยที่ ๕ ที่ ๙ และที่ ๑๒ ย่อมมีน้ำหนักรับฟังได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง
จำเลยที่ ๑๗ ให้การรับต่อพันตำรวจโททัฬหีพนักงานสอบสวนว่าเป็นบุคคลในภาพถ่ายแนบ
ท้ายหมายจับเอกสารหมาย จ.๒๒ จริง โดยภาพที่แนบท้ายหมายจับดังกล่าวนอกจาก
จะมีภาพจากข้อมูลทะเบียนราษฎร์แล้ว ยังมีภาพถ่ายจำเลยที่ ๑๗ ในขณะที่เกิดเหตุเช่นเดียวกับ
ภาพถ่ายหมาย จ.๑๔๒ และ จ.๒๙๔ ภาพที่ ๔ ดังนี้ พยานหลักฐานโจทก์มีน้ำหนัก
รับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๕ ที่ ๙ ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ ร่วมกับพวกบุกรุกเข้าไปวางเพลิงเผา
ศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี แม้ไม่ปรากฏข้อเท็จจริงชัดเจนว่า จำเลยที่ ๕ ที่ ๙ ที่ ๑๒

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

๘๗๘
๕๖

- ๕๖ -

และที่ ๑๗ ได้ร่วมวางเพลิงเผาทรัพย์สินอื่น เช่น รถดับเพลิงและรถยนต์ ๔ คัน รวมทั้ง
อุปกรณ์ประจำรถดับเพลิง หรือต่อสู้ขัดขวางไม่ให้เจ้าหน้าที่ดับเพลิงและเจ้าพนักงานตำรวจ
ปฏิบัติการตามหน้าที่ในการป้องกันการวางเพลิงเผาทรัพย์สินศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี
แต่เมื่อเป็นลักษณะของการแบ่งหน้าที่กันกระทำความผิดต่อผลสำเร็จของการวางเพลิง
เผาทรัพย์สินศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีและทรัพย์สินอื่น ๆ การกระทำของจำเลยที่ ๕
ที่ ๙ ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ จึงเป็นความผิดฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลัง
ประทุษร้ายและกระทำการอย่างหนึ่งซึ่งได้บัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕
ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ ฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป และ
กระทำการอันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายในเขตที่มีدارประกาศสถานการณ์
ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน
พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๙ (๒), ๑๘ และฐานร่วมกันบุกรุกเข้าไปกระทำการใดอันเป็นการ
รบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นโดยปกติสุขโดยมีอาวุธตามฟ้อง ข้อ ๑ ข.
ฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์สินที่เป็นโรงเรียนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามฟ้อง
ข้อ ๑ ค. ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๔ ฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์สินและทำให้

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

๘๘
๕๗

- ๕๗ -

เสียหายตามฟ้อง ข้อ ๑ ง. และฐานต่อสู้และขัดขวางเจ้าพนักงานและผู้ต้องช่วยเหลือ
เจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยมีและใช้
อาวุธโดยร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไปตามฟ้องข้อ ๑ จ. ฎีกาข้อนี้ของโจทก์
ฟังขึ้น ส่วนฎีกาของจำเลยที่ ๕ ที่ ๙ ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ ฟังไม่ขึ้น
มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยที่ ๑๑ กระทำความผิด
ฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้ายและกระทำการให้เกิดการรบกวน
ขึ้นภายในบ้านเมืองโดยมีอาวุธตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ และฐานร่วมกัน
มั่วสุมกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป และกระทำการอันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายใน
เขตที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ตามพระราชกำหนดการบริหาร
ราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๙ (๒), ๑๘ ฐานร่วมกันบุกรุกเข้าไป
กระทำการใดอันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของผู้อื่นโดยปกติสุขโดยใช้
กำลังประทุษร้ายและโดยมีอาวุธตามฟ้อง ข้อ ๑ ข. ฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์สินที่เป็น
โรงเรียนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์สินของผู้อื่น ร่วมกันทำ
ให้เสียหาย และร่วมกันทำให้เสียหายที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ตามฟ้อง

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๕๘ -

ข้อ ๑ ค. ฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์และร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ง. และฐานต่อสู้และขัดขวางเจ้าพนักงานและผู้ต้องช่วยเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยมีและใช้อาวุธโดยร่วมซึ่งกระทำความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไปตามฟ้อง ข้อ ๑ จ. หรือไม่ เห็นว่า ตามภาพถ่ายที่ร้อยตำรวจเอกสันติภาพถ่ายไว้ ตามแผ่นซีดีหมายเลข จ.๑ ภาพที่ ๑๕๔ เป็นภาพที่นายกรวิทย์ซึ่งอยู่ในกลุ่มคนเสื้อแดงกำลังใช้ผงเหล็กกันทางทูปทำลายกระจกประตูอาคารศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี โดยมีชายสวมเสื้อแจกเกตสีแดงมีเสื้อสีดำโพกศีรษะยืนอยู่ห่างขวามือ ซึ่งตรงที่ภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๖๙ ที่นายกรวิทย์ยืนยันว่าบุคคลในภาพที่กระทำการดังกล่าวคือตนเอง การแต่งกายของบุคคลดังกล่าวที่ถูกระบุว่าเป็นจำเลยที่ ๑๑ นั้น แม้มีผ้าสีดำปิดใบหน้ามีคิ้วที่ลอดแต่ดวงตา แต่สวมเสื้อแจกเกตสีแดงและจำเลยที่ ๑๑ ยังสวมกางเกงสีดำแต่ใส่รองเท้าผ้าใบสีแดงอ่อนพื้นขาวซึ่งทำให้ลักษณะเด่นยิ่งขึ้นซึ่งแตกต่างจากกลุ่มคนเสื้อแดงคนอื่นที่ปรากฏตามข้อมูลกรณีกลุ่มคนเสื้อแดงเผาศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานีเอกสารหมายเลข จ.๑๒๒ ประกอบภาพถ่าย แสดงให้เห็นว่า กลุ่มคนเสื้อแดงส่วนใหญ่ใส่เสื้อยืดสีแดงหรือโพกผ้าสีแดง ในข้อนี้โจทก์มีร้อยตำรวจเอกสันติภาพ

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๕๙ -

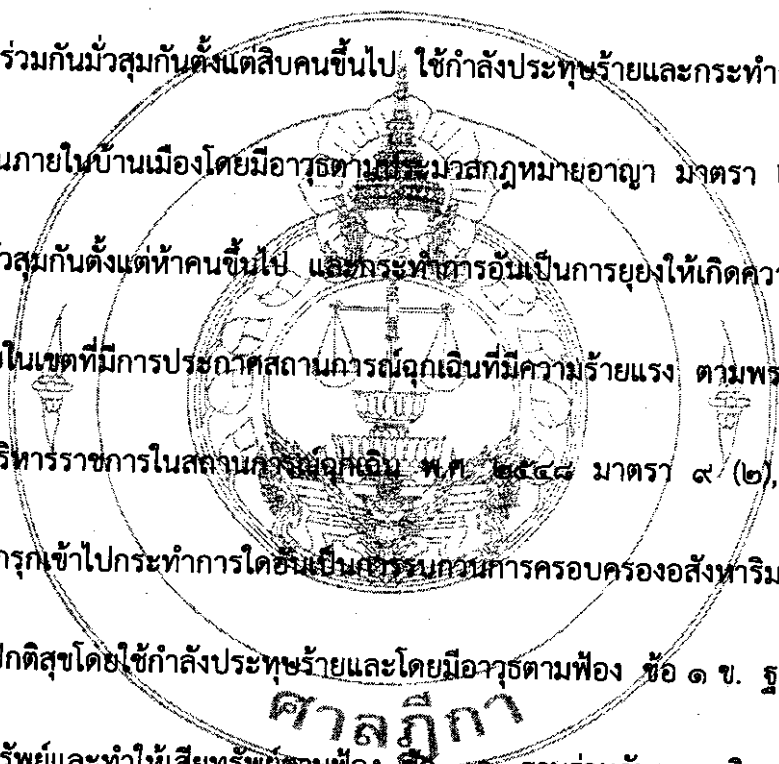
เบิกความยืนยันว่า พยานเห็นจำเลยที่ ๑๑ อยู่ในกลุ่มของนายนบพา ตั้งแต่กำลังช่วยกัน
เทน้ำมันใส่ขวดอยู่นอกรั้วศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี พยานเห็นจำเลยที่ ๑๑ มาก่อน
หลายครั้งเพราะพยานแฝงตัวสืบสวนหาข่าวทุกเวทีที่มีการชุมนุม และทราบจำเลยที่ ๑๑
ทำหน้าที่เป็นการ์ดอยู่กับนายนบพาซึ่งจะถูกและรวมเรียบริ่บร้อยในกลุ่มคนเสื้อแดงที่มีการชุมนุม
แต่ละครั้ง โดยพยานทราบว่าจำเลยที่ ๑๑ มีชื่อเล่นว่า ชัช อายุประมาณ ๒๗ ปี
อยู่บ้านเลขที่ ๒๐๕ ถนนศรีสะเกษ ๑ ตำบลวารินชำราบ อำเภอวารินชำราบ จังหวัด
อุบลราชธานี แสดงให้เห็นว่าพยานซึ่งทราบและรู้จักตัวจำเลยที่ ๑๑ อย่างแน่ชัด เชื่อว่า
พยานจำจำเลยที่ ๑๑ ได้ไม่ผิดพลาด ประจักษ์กับโจทก์มีนายเด่นชัย บุตรดาวงค์ เบิกความ
ยืนยันว่า ภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๑๙ ภาพที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๗ และ ที่ ๘ กับภาพถ่ายหมายเลข
จ.๒๘๙ ภาพที่ ๓ เป็นภาพจำเลยที่ ๑๑ โดยนายเด่นชัยลงลายมือชื่อไว้ด้วย เมื่อพิจารณา
จากภาพถ่ายดังกล่าวที่แสดงการแต่งกายที่มีลักษณะเด่นของจำเลยที่ ๑๑ ดังกล่าว และมี
พฤติการณ์ตามติดใกล้ชิดกับนายนบพาซึ่งเป็นหัวหน้าการ์ด ดังเช่นที่ปรากฏในภาพถ่ายอื่น ๆ
คำให้การของนายเด่นชัยไม่ใช่เป็นคำขัดท้อดเพื่อให้พ้นผิด จึงมีน้ำหนักรับฟังประกอบ
พยานหลักฐานโจทก์ นอกจากนี้ตามข้อมูลของกลุ่มชักธงรบเอกสารหมายเลข จ.๒๔๙ ปรากฏ

๘๗๘
๒๐

ชื่อจำเลยที่ ๑๑ เป็นสมาชิกลำดับที่ ๑๐ อยู่ในลำดับต้น ย่อมเป็นที่จดจำและรู้จักกันดี
ในกลุ่มคนเสื้อแดง พยานหลักฐานโจทก์จึงมีน้ำหนักรับฟังได้ว่า จำเลยที่ ๑๑ กระทำ
ความผิดฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้ายและกระทำการให้เกิด
การรบกวนขึ้นภายในบ้านเมืองโดยมีอาวุธตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ และ
ฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป และกระทำการอันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบ
เรียบร้อยภายในเขตที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ตามพระราช
กำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๙ (๒), ๑๘
ฐานร่วมกันบุกรุกเข้าไปกระทำการใดอันเป็นการกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์
ของผู้อื่นโดยปกติสุขโดยใช้กำลังประทุษร้ายและโดยมีอาวุธตามฟ้อง ข้อ ๑ ข. ฐานร่วมกัน
วางเพลิงเผาทรัพย์และทำให้เสียหายตามฟ้อง ข้อ ๑ ค. ฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์
และทำให้เสียหายตามฟ้อง ข้อ ๑ ง. และฐานต่อสู้และขัดขวางเจ้าพนักงานและผู้ต้อง
ช่วยเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยมี
และใช้อาวุธโดยร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไปตามฟ้อง ข้อ ๑ จ. ฎีกาข้อนี้ของ
โจทก์ฟังขึ้น

๕๘
๕๑

มีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า จำเลยที่ ๑๖ กระทำความผิด
ฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้ายและกระทำการให้เกิดการวุ่นวาย
ขึ้นภายในบ้านเมืองโดยมีอาวุธตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ และฐานร่วมกัน
มั่วสุมกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป และกระทำการอันเป็นการยอมนให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย
ภายในเขตที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ตามพระราชกำหนดการ
บริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๕ (๒), ๑๘ ตามฟ้อง ข้อ ๑ ข.
หรือไม่ เห็นว่า โจทก์มีพยานหลักฐานเพียงพอที่จะเชื่อว่า พยานรู้จักจำเลยที่ ๑๖
เพราะจำเลยที่ ๑๖ เคยรับราชการทหารมาด้วยกัน ในช่วงเช้าวันเกิดเหตุที่กลุ่มคนเสื้อแดงไป
ชุมนุมที่หน้าบ้านนายสุทัศน์ พยานไปดูเหตุการณ์และพบจำเลยที่ ๑๖ พยานเข้าไปจับมือ
กับจำเลยที่ ๑๖ ที่กำลังทำหน้าที่เป็นคนขับรถกระบะยี่ห้อ โตโยต้า หมายเลขทะเบียน
กจ ๒๒๓๗ อุบลราชธานี โดยมีบุคคลอีกคนหนึ่งกำลังพูดผ่านเครื่องขยายเสียงถึงการเคลื่อนไหว
ซึ่งมีลักษณะควบคุมกลุ่มคนเสื้อแดงที่มาชุมนุมโดยมีพันตำรวจเอกอภิศักดิ์ เดชะคำภู เบิกความ
สนับสนุนในข้อนี้และเบิกความต่อไปว่า ต่อมาเมื่อกลุ่มคนเสื้อแดงมีการเคลื่อนย้ายมาชุมนุม
ที่หน้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี จำเลยที่ ๑๖ ขับรถยนต์กระบะคันเดิมมาจอดที่ถนน

ศาลฎีกา
22 ก.ย. 2558

○ (๓๑ ทวี)

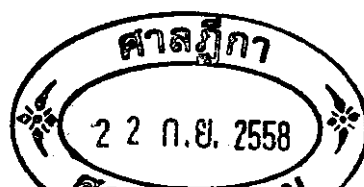

สำหรับศาลใช้

๘๘
๕๖

- ๖๒ -

ด้านหน้าศาลากลางจังหวัดอุบลราชธานี โดยรถของจำเลยที่ ๑๖ ดัดตรงแดงเช่นเดียวกับรถคันอื่น
ที่มาจอดที่นั่นประมาณ ๕๐ ถึง ๖๐ คัน แสดงให้เห็นว่า จำเลยที่ ๑๖ เข้าร่วมในการชุมนุม
ของกลุ่มคนเสื้อแดงทั้งสองแห่ง ไม่ใช่เป็นเพียงบุคคลที่ผ่านมาดูเหตุการณ์ดังที่ศาลล่างทั้งสอง
วินิจฉัย นอกจากนี้จำเลยที่ ๑๖ ให้การรับฟังบุคคลในภาพถ่ายหมายเลข จ.๑๒๒ แผ่นที่
๑๑๗.๑/๓๒ เป็นภาพของจำเลยที่ ๑๖ โดยภาพดังกล่าวมีข้อความบรรยายใต้ภาพว่า
“มีผู้ควบคุมสั่งการของกลุ่มคนเสื้อแดงนั่งอยู่ในรถปิดอับ” และตามข้อมูลของกลุ่มชักรงรบ
เอกสารหมายเลข จ.๒๔๙ ปราบกฏชื่อจำเลยที่ ๑๖ เป็นสมาชิกลำดับที่ ๑๑ ซึ่งอยู่ในลำดับต้น
โดยจำเลยที่ ๑๖ ให้การยอมรับในข้อนี้ กระทั่งเป็นสมาชิกในลำดับต้นที่มีลักษณะเป็นแกนนำของกลุ่ม
ชักรงรบที่เป็นกลุ่มย่อยในกลุ่มคนเสื้อแดงเช่นนี้ ทำให้มีน้ำหนักเชื่อว่า จำเลยที่ ๑๖ เข้าร่วมในการ
ชุมนุมของกลุ่มคนเสื้อแดงทั้งสองแห่งอย่างแน่นอน ท้ายที่สุดฐานใจทักจึงมีน้ำหนักรับฟังได้ว่าจำเลย
ที่ ๑๖ กระทำความผิดฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้ายและกระทำการ
ให้เกิดการรบกวนขึ้นภายในบ้านเมืองโดยมีอาวุธตามประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๑๕ และฐาน
ร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป และกระทำการอันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อย
ภายในเขตที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง ตามพระราชกำหนดการบริหารราชการ

○ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

๘๗๘
๖๓

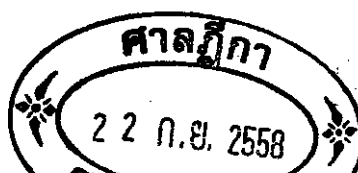
- ๖๓ -

ในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๙ (๒), ๑๘ ตามฟ้อง ข้อต่อสู้ของจำเลย
ที่ ๑๖ ที่ว่า จำเลยที่ ๑๖ ขับรถดูเหตุการณ์เท่านั้น ไม่มีน้ำหนักหักล้างพยานหลักฐาน

โจทก์ ฎีกาข้อนี้ของโจทก์ฟังขึ้น

อนึ่ง การวางเพลิงเผาทรัพย์สินและทำให้เสียทรัพย์สินตามฟ้องเป็นส่วนหนึ่ง
ของการกระทำความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาขึ้นไปโดยใช้กำลังประทุษร้ายและ
กระทำการให้เกิดการวุ่นวายขึ้นในบ้านเมืองโดยมีอาวุธตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๒๑๕ และความผิดฐานร่วมกันฆ่าผู้อื่นโดยเจตนาขึ้นไปและกระทำการอันเป็นการ
ยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายในเขตที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความ
ร้ายแรงตามพระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘
มาตรา ๑๘ จึงเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๙๐

พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยที่ ๑ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา
มาตรา ๑๑๖, ๑๓๘ วรรคสอง, ๑๔๐ วรรคแรก, ๒๑๗, ๒๑๘ (๔), ๓๕๘, ๓๖๐,
๓๖๒, ๓๖๔, ๓๖๕ (๑) (๒) ประกอบมาตรา ๘๓, ๘๔ ฐานร่วมกันกระทำให้ปรากฏ

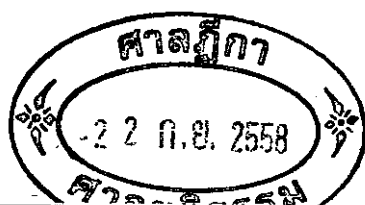
แก่ประชาชนเพื่อให้เกิดความปั่นป่วนหรือกระด้างกระเดื่องในหมู่ประชาชนถึงขนาดที่จะ
ก่อให้เกิดความไม่สงบในราชอาณาจักรและเพื่อให้ประชาชนล่วงละเมิดกฎหมายแผ่นดิน
ตามฟ้อง ข้อ ๑ ก. จำคุก ๕ ปี ฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันบุกรุก
โดยใช้กำลังประทุษร้ายและโดยมีอาวุธตามฟ้อง ข้อ ๑ ข. ฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำ
ความผิดฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์และร่วมกันทำให้เสียทรัพย์
ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ค. ฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิด
ฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์และร่วมกันทำให้เสียทรัพย์
ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ง. และฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำ
ความผิดฐานต่อสู้และขัดขวางเจ้าพนักงานและผู้ต้องขังเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมาย
ในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยมีและใช้อาวุธโดยร่วมกันกระทำ
ความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไปตามฟ้อง ข้อ ๑ จ. และความผิดฐานร่วมกันมั่วสุมฯ ตาม
คำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ เป็นการกระทำความผิดเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท
ให้ลงโทษฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์โรงเรือนอันเป็น

สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมาย
อาญา มาตรา ๙๐ ให้จำคุกตลอดชีวิต เมื่อรวมกับโทษจำคุกฐานอื่นดังกล่าวข้างต้นแล้ว
คงให้จำคุกจำเลยที่ ๑ ตลอดชีวิต ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ (๓) จำเลย
ที่ ๒ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๘ วรรคสอง, ๑๔๐ วรรคแรก,
๒๑๓, ๒๑๘ (๕), ๓๕๘, ๓๖๐, ๓๖๒ (๒) ประกอบมาตรา ๓๖๕ ประกอบมาตรา ๘๓,
๘๔ ฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันบุกรุกตามฟ้องข้อ ๑ ข. ฐานเป็นผู้ใช้ให้
ผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ผู้อื่นเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ร่วมกันทำให้เสียหายและร่วมกันทำให้เสียหายที่ใช้
หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ค. ฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐาน
ร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ร่วมกันทำให้เสียหายและร่วมกันทำให้เสียหายที่ใช้
หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ง. และฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิด
ฐานต่อสู้และขัดขวางเจ้าพนักงานและผู้ต้องช่วยเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการ
ปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยมีและใช้อาวุธโดยร่วมกันกระทำความผิด
ตั้งแต่สามคนขึ้นไปตามฟ้อง ข้อ ๑ จ. และความผิดฐานร่วมกันมั่วสุมฯ ตามคำพิพากษา

878
66

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๖๖ -

ศาลอุทธรณ์ภาค ๓ เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษ
ฐานเป็นผู้ใช้ให้ผู้อื่นกระทำความผิดฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์โรงเรือนอันเป็น

สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมาย

อาญา มาตรา ๙๐ ให้จำคุกตลอดชีวิต ลดโทษให้หนึ่งในสาม ตามประมวลกฎหมาย

อาญา มาตรา ๗๘ แล้ว คงจำคุก ๓๓ ปี ๕ เดือน/ จำเลยที่ ๕ ที่ ๙ ที่ ๑๒ และ

ที่ ๑๗ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๘ วรรคสอง, ๑๔๐ วรรคแรก,

๒๑๗, ๓๕๘, ๓๖๐ ประกอบมาตรา ๘๓ ฐานร่วมกับวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ร่วมกัน

ทำให้เสียหายและร่วมกันทำให้เสียหายโดยใช้เครื่องมือเพื่อสาธารณประโยชน์ตามฟ้อง

ข้อ ๑ ง. และฐานต่อสู้และขัดขวางเจ้าพนักงานและผู้ต้องช่วยเหลือเจ้าพนักงานตาม

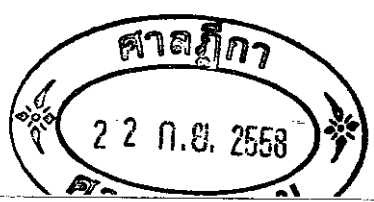
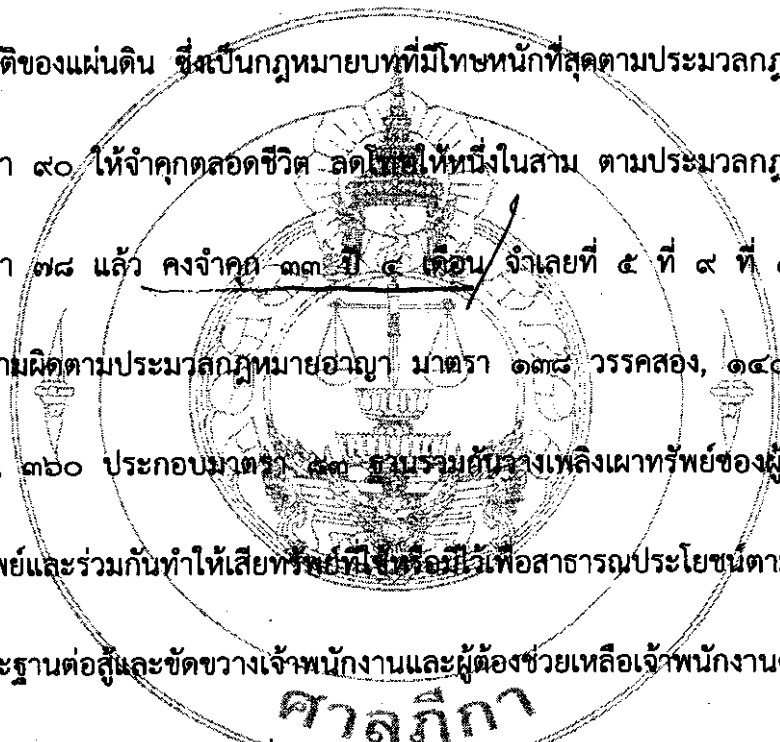
กฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้ายโดยมีและใช้อาวุธโดยร่วมกัน

กระทำความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไปตามฟ้อง ข้อ ๑ จ. และความผิดฐานร่วมกันมั่วสุมฯ

ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ เป็นกรรมเดียวกับความผิดฐานร่วมกันวางเพลิง

เผาทรัพย์โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓

ให้ลงโทษฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินซึ่งเป็น

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

- ๖๗ -

กฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ให้จำคุกตลอดชีวิต
ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ แล้ว คงให้จำคุกจำเลยที่ ๕
ที่ ๙ ที่ ๑๒ และที่ ๑๗ คนละ ๓๓ ปี ๔ เดือน จำเลยที่ ๗ มีความผิดตามประมวล
กฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๘ วรรคสอง, ๑๕๐ วรรคแรก, ๒๑๗, ๒๑๘ (๔), ๓๕๘,
๓๖๐ ประกอบมาตรา ๘๓ ฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์โรงเรียนอันเป็นสาธารณสมบัติ
ของแผ่นดิน ร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ และร่วมกันทำให้
เสียทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ค. ฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์
ของผู้อื่น ร่วมกันทำให้เสียทรัพย์และร่วมกันทำให้เสียทรัพย์ที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์
ตามฟ้อง ข้อ ๑ ง. และฐานต่อสู้และขัดขวางเจ้าพนักงานและผู้ต้องช่วยเหลือเจ้าพนักงาน
ตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยมีกระทำความร้ายโดยมีและใช้อาวุธโดยร่วมกัน
กระทำความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไปตามฟ้อง ข้อ ๑ จ. และความผิดฐานร่วมกันบุกรุก
ตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๓ เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมาย
หลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์โรงเรียนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ให้จำคุก

(๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

878
68

- ๖๘ -

ตลอดชีวิต ลดโทษให้หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๗๘ แล้ว คงจำคุก
๓๓ ปี ๕ เดือน จำเลยที่ ๑๑ มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๓๘
วรรคสอง, ๑๔๐ วรรคแรก, ๒๑๕ วรรคสอง, ๒๑๗, ๒๑๘ (๔), ๓๕๘, ๓๖๐, ๓๖๒,
๓๖๔, ๓๖๕ (๑) (๒) ประกอบมาตรา ๘๓ พระราชกำหนดการบริหารราชการในสถานการณ์
ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๔๘ มาตรา ๙ (๒), มาตรา ๓๘ ประกอบมาตรา ๘๓ ฐานร่วมกันมั่วสุม
กันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป และกระทำการอันเป็นการยองให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายในเขต
ที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง และฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคน
ขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้ายและกระทำการให้เกิดการรบกวนวุ่นวายขึ้นภายในบ้านเมืองโดยมีอาวุธ
ฐานร่วมกันบุกรุกเข้าไปกระทำการใดอันเป็นการรบกวนการครอบครองอสังหาริมทรัพย์ของ
ผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้ายและโดยมีอาวุธตามฟ้อง ข้อ ๑ ข. ฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์
โรงเรือนอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ร่วมกันทำให้
เสียหายและร่วมกันทำให้เสียหายที่ใช้หรือมีไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ค.
ฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ของผู้อื่น ร่วมกันทำให้เสียหายและร่วมกันทำให้เสียหาย

ที่ใช้หรือมิไว้เพื่อสาธารณประโยชน์ตามฟ้อง ข้อ ๑ ง. และฐานต่อสู้และขัดขวางเจ้าพนักงาน และผู้ต้องช่วยเหลือเจ้าพนักงานตามกฎหมายในการปฏิบัติการตามหน้าที่โดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยมีและใช้อาวุธโดยร่วมกันกระทำความผิดตั้งแต่สามคนขึ้นไปตามฟ้องข้อ ๑ จ. เป็นการกระทำความผิดเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันวางเพลิงเผาทรัพย์ โรงเรือนอันเป็น สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๕๐ ให้จำคุกตลอดชีวิต จำเลยที่ ๑๖ มีความผิดตาม ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๑๕ วรรคสอง ประกอบมาตรา ๘๓ พระราชกำหนด การบริหารราชการในสถานการณ์ฉุกเฉิน พ.ศ. ๒๕๕๘ มาตรา ๙ (๒), มาตรา ๑๘ ประกอบมาตรา ๘๓ ฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่สิบคนขึ้นไป ใช้กำลังประทุษร้ายและ กระทำการให้เกิดการวุ่นวายขึ้นภายในบ้านเมืองโดยมีอาวุธ และฐานร่วมกันมั่วสุมกัน ตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป และกระทำการอันเป็นการยุยงให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายในเขต ที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง เป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมาย หลายบท ให้ลงโทษฐานร่วมกันมั่วสุมกันตั้งแต่ห้าคนขึ้นไป และกระทำการอันเป็นการยุยง

๐ (๓๑ ทวิ)

สำหรับศาลใช้

878
70

- ๗๐ -

ให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยภายในเขตที่มีการประกาศสถานการณ์ฉุกเฉินที่มีความร้ายแรง
ซึ่งเป็นกฎหมายบทที่มีโทษหนักที่สุด ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ ให้จำคุก
๑ ปี นอกจากนี้แก้ไขให้เป็นไปตามคำพิพากษาศาลอุทธรณ์ ภาค ๓.

นายสุทธิโชค เทพไตรรัตน์

นายสรศักดิ์ วาจาสิทธิศิลป์

นายสวัสดิ์ สุรวัฒนานันท์

